

MUSA
PEYGAMBERİN
SÖZLERİ

18- ben onlar için bir **haberci** çıkaracağım onların kardeşleri arasından, senin gibi.
ve ben onun ağzına benim kelimelerimi yerleştireceğim, ve benim ona emrettiğim herşeyi
o onlara konuşup-bildirecektir.

19- ve vaki olacak ki, benim kelimelerimi (32/2) dinlemeyen her adam, o ki onları benim
ismimle onlara konuşup-bidirmektedir, ben kendim ondan **hesap soracağım**.

(tevrat, tesniye, 18/18-19)

BÖLÜM 1

- 1- ilahımız yüce horebde bize konuşup dedi: bu dağda konaklamanız artık size yeter!
2- çıkın, ilerleyin ve amorilerin dağlık-bölgesine ve onun ovalıktaki bütün ahalisine gelin,

“dağlık-bölge,”

ve “alçak-araziler,”

“kuru-topraklar,”

ve “denizin sahili,”

“kenan yurdu,”

ve “lebanan,”

büyük nehire kadar,

“fırat
nehrine.”

(11/24)

- 3- görün, ben yurdu sizin önünüze seriyorum;

“girin”

“alın”

“yurdu,”

(32/2)

yücenin onu söz vermiş olduğu sizin babalarınıza, ibrahime, ishaka, ve yakuba, onlara ve onlardan sonra onların zürriyetine vermek için.

- 4- şimdi ben size o vakit deyip dedim: ben güçlü değilim, tek başıma, sizi taşımak için;
5- sizin ilahınız yüce sizi çokça kıldı; ve işte siz bugün buradasınız, göklerdeki yıldızlar gibi kalabalıksınız!
6- yüce, sizin babalarınızın ilahı, sizi bin kat daha fazlalaştırsın, ve sizi kutsasın, size vadettiği gibi.
7- ben sizi nasıl taşıyayım, tek başıma, sizin ağırlığınızı, sizin yükünüzü, sizin çekişmenizi?
8- kendinize adamlar seçin, zeki, anlayışlı ve bilgili, sizin tüm gruplarınız için, ve ben onları başkanlar olarak sizin üzerinize koyacağım.
9- ve siz bana cevap verdiniz, siz dediniz: senin yapılması için emrettiğin kelime iyidir!

10- ve ben sizin gruplarınızın başkanlarını aldım, adamlar, zeki ve bilgili, ve ben onları sizin üzerlerinize koydum, binlerin yöneticileri, yüzlerin yöneticileri, ellilerin yöneticileri, ve onların yöneticileri olarak, ve sizin gruplarınızın yetkilileri olarak.

11- şimdi ben sizin hakimlerinize o vakit emredip dedim: sizin kardeşlerinizin arasında olanı iştirin, her adam ve onun kardeşi ya da garib arasında adaletle hükmedin.

12- siz hüküm verirken hiçbir yüzü tanımayacaksınız, küçük nasılsa, büyük de öyledir, siz onları iyice dinleyeceksiniz; siz hiçbir adamdan korkmayacaksınız, çünkü hüküm, o sadece ilahındır! ve sizin için çok güç olan bir davayı, bana getirin, ve ben onu iyice dinleyeceğim.

13- ve o vakit ben size yapmanız gereken her iş hakkında böylece emrettim.

14- biz horebden ilerledik ve bütün çölün içinden geçtik, gördüğünüz o büyük ve ürperti verici olan, amorilerin dağlık-bölge yönünden, bizim ilahımız yücenin bize emrettiği gibi, ve biz kadeş-barneaya kadar geldik.

15- ve ben size dedim: siz amorilerin dağlık-bölgesine geldiniz, bizim ilahımız yücenin bize vermekte olduğu.

16- görün, sizin ilahınız yüce serdi

sizin önünüze

bu “yurdu;”

(32/2)

“çıkın”

“alın”

onu,

sizin babalarınızın ilahı yücenin size vadettiği gibi;

sakın “korkmayın,”

sakın “yılmayın!”

17- sonra siz yanıma geldiniz, hepiniz, ve dediniz: haydi bizim önümüzde adamlar gönderelim ta ki onlar yurdu araştırsınlar, ve ona doğru gitmemiz gereken yön hakkında bize kelime getirsinler, ve ona karşı gitmemiz gereken kasabalar hakkında.

18- bu iş benim gözlerimde iyiydi, ve ben sizin aranızdan on-iki adam aldım, her grup için bir adam.

19- onlar çıktılar ve dağlara doğru gittiler, ve asmalar vadisine kadar geldiler ve onu iyice gözetlediler.

20- onlar ellerine aldılar bir kısım

meyvalarından

“yurdun,”

ve onları bize getirdiler, (32/2)

ve bize kelime getirdiler, onlar dediler:

iyidir

“yurt,”

bizim ilahımız yücenin bize vermekte olduğu!

21- fakat siz çıkmak için istekli değildiniz, siz isyan ettiniz sizin ilahınız yücenin direktifine.

22- siz çadırlarınızda söylendiniz, siz dediniz: yücenin bize olan nefretinden ötürü o bizi mısır yurdundan alıp-çıkardı, bizi amorilerin ellerine vermek için, bizi helak etmek için!

23- biz nereye gidiyoruz? bizim kardeşlerimiz yüreklerimizi erittiler şöyle diyerek: bizden daha büyük ve daha iri bir ulus, büyük ve göklere kadar korunmuş kasabalar, ve biz anak oğullarını dahi gördük orada!

24- şimdi ben size dedim:

dehşet içinde
“titremeyin,”

onlardan
“korkmayın!”

25- sizin ilahınız yüce, sizin önünüzde gitmekte olan, o mutlaka

“savaşacaktır”

sizin için,

mısırdaki sizin için, gözlerinizin önünde, yapmış olduğu herşeye göre.

26- ve çölde, orada siz gördünüz sizin ilahınız yüce sizi nasıl taşıdı bir adam oğlunu taşıyıcı gibi, gittiğiniz bütün yolda, sizin bu yere gelişinize kadar.

- 27- fakat bu işte siz hiç güven göstermediniz sizin ilahınız yüceye,
28- o ki sizin önünüzde gitmektedir yolda,

size bulmak için
bir “yer,”
kampınızı kurasınız diye,

size göstermek için
o “yolu,”
izinde yürüyesiniz diye,

geceleyin gündüzleyin
“ateşte,” “bulutta.”

- 29- yüce sizin kelimelerinizin sesini işittiğinde, o çok öfkeleni ve söz verip dedi:
30- tek bir adam dahi görmeyecektir, bu bütün adamlarından, bu kötü neslin,

“iyi yurdu,”

onların babalarına vermek için söz verdiğim!

- 31- sadece yefunnenin oğlu kaleb, o onu görecektir; ben ona

vereceğim

“yurdu”

üzerine ayak bastığı,

ve onun oğullarına,

onun tam olarak yücenin arkasından gitmesi nedeniyle.

- 32- sizden ötürü yüce bana da darılıp dedi: sen de girmeyeceksin oraya!

- 33- yeşu (ilah-ona-kurtuluş-bağışlamış-olan) nunun (zafere-eren) oğlu, senin önünde duran,
o girecektir oraya; sen onu güçlendirmelisin, çünkü o onu

paylaştıracaktır

bir “miras”

olarak israile.

34- şimdi sizin küçükleriniz, onlar hakkında dediğiniz: onlar çapul-malı olacaklar, ve bugün henüz iyiyi ve hastalıklıyı bilip-ayırılmayan oğullarımız, onlar girecekler oraya; ben

onlara	onlar
-----	-----
vereceğim “onu,”	alacaklar “onu!”
-----	-----

35- size gelince, çıkın, çöle doğru ilerleyin, kızıl deniz yönünden.

36- fakat siz tokça konuştunuz, siz bana dediniz: biz yüceye karşı günah işledik, biz çıkacağız ve savaşacağız, bizim ilahımız yücenin bize emrettiği herşeye göre! ve her adam savaş silahlarını kuşandı ve siz hafiflik ederek dağlık-bölgeye çıkmak için atıldınız.

37- fakat yüce bana dedi: onlara de ki: siz çıkmayacaksınız, siz savaşmayacaksınız, çünkü ben sizin aranızda değilim, ta ki sizin düşmanlarınızın önünde vurulmayasınız siz!

38- ve ben size böylece konuştum, fakat siz dinlemediniz, siz yücenin direktifine karşı isyan ettiniz, küstahlıkla tepelere doğru giderek.

39- şimdi amoriler geldiler, o tepelerde yerleşmiş olanlar, sizi karşılamak için, onlar sizi kovaladılar, arıların yaptığı gibi, ve onlar seirde sizi ezdiler, ta hormaya kadar.

40- siz döndüğünüzde, yücenin huzurunda ağladınız, fakat yüce sizin sesinizi dinlemedi, o size kulak vermedi.

41- ve siz çok günler boyunca kadeşte kaldınız, bundan önce orada kalmış olduğunuz günler gibi.

BÖLÜM 2

1- ve biz çıktık ve çöle doğru ilerledik, kızıl deniz yönünden, yücenin bana konuşup-bildirdiği gibi; biz seir tepelerinin etrafında dolaştık çok günler boyunca.

2- şimdi yüce bana deyip dedi:

3- yeter artık size, bu tepelerin etrafında dolaşmanız! çıkın, kuzeye doğru!

4- ve ulusa gelince, onlara emredip de: siz geçmek üzeresiniz sizin kardeşlerinizin bölgesinden, esav oğullarının, seirde yerleşmiş olan. onlar sizden korkmakta olmalarına rağmen, çok dikkatli olun!

5- kendinizi onlara karşı hazırlamayın, çünkü ben size onların yurdundan vermeyeceğim bir ayak tabanının basacağı kadar dahi, çünkü ben seirin dağlık-bölgesini bir mülk olarak esava verdim.

6- onlardan gümüş-parayla yiyecek temin edebilirsiniz, ta ki yiyesiniz; ve onlardan gümüş-parayla su satın alabilirsiniz, ta ki içesiniz.

7- çünkü sizin ilahınız yüce kutsadı sizi

bütün

“çalışmalarınızda”

ellerinizin.

o bildi sizin seyahatlerinizi

bu

büyük “çölde!”

sizin ilahınız yüce kırk yıldır sizinle birlikte; hiçbir şeyiniz eksik kalmadı sizin!

8- ve biz oradan geçtik, bizim kardeşlerimizden uzakta, esav oğullarının, seirde yerleşmiş olan, ovalık yönünden uzakta, eylattan ve eziyon-giberden, ve biz çıktık ve moab çölünün yönünden geçtik.

9- yüce bana dedi: moabı sıkıştırma, kendinizi onlara karşı savaşa hazırlamayın, çünkü ben size bir mülk olarak onların yurdunun hiçbir yerini vermeyeceğim.

10- daha önce emler orada yerleşmiş idiler, büyük ve sayıca-çok bir ulus, ve anaklar gibi iri.

11- onlar refalar olarak görülürler, anaklar gibi, fakat moabiler onları “emler” çağırırlar.

12- şimdi seirde daha önce horiler yerleşmiş idiler, fakat esav oğulları onları sürdüler; onları helak ettiler

kendilerinin önlerinden,

ve

onların “yerlerine” yerleştiler.

aynen israilin yaptığı gibi

“yurda”

kendilerinin mülkleri olan,

yücenin onlara verdiği.

13- şimdi, kalkın,

geçin siz

“zered vadisini!”

ve böylece biz zered vadisini geçtik.

14- ve bizim kadeş-barneadan zered vadisini geçene kadar ettiğimiz yolculuğun günleri otuz-sekiz yıl idi, bütün o nesildeki savaş adamları sona erene kadar, kampın ortasından, yücenin onlara söz verdiği gibi.

15- evet, yücenin eli onlara karşı idi, onları kampın ortasından panik-içinde-çıkarmak için, onlar sona erene kadar.

16- şimdi, bütün savaş adamları sona erdiğinde, onların ulusun içinden ölüp-gitmeleri,

17- yüce bana konuşup dedi:

18- siz bugün moabın bölgesinden geçiyorsunuz, ardan.

19- siz yaklaştığınızda, ammon oğullarının karşı tarafından, onları rahatsız etmeyin, kendinizi onlara karşı hazırlamayın, çünkü ben ammon oğullarının yurdunun hiçbir yerini size bir mülk olarak vermeyeceğim, çünkü ben onu bir mülk olarak lut oğullarına verdim.
20- o da refaların yurdu olarak görülür; geçmiş zamanlarda refalar orada yerleşmiş idiler, fakat ammoniler onları “barbarlar” diye çağırırlar.

21- büyük ve sayıca-çok bir ulustur, ve anaklar gibi iridirler; fakat yüce onları helak etti onların önlerinde, ve onlar onları sürdüler

ve onların “yerlerine” yerleştiler.

22- onun aynen seirde yerleşmiş olan esav oğulları için yaptığı gibi; o horileri helak etti onların önlerinde, ve onlar onları sürdüler

ve onların “yerlerine” yerleştiler,

bugüne kadar.

23- sahil-boyuna kadar olan köylerde yerleşmiş olan avviler ise, kaftordan gelen kaftoriler onları helak ettiler

ve onların “yerlerine” yerleştiler.

24- kalkın, ilerleyin ve

geçin

“arnon vadisini!”

görün, ben heşbon kralı, amori, sihonu sizin elinize verdim,

ve

onun “yurdunu;”

“girin”

“alın”

ve kendinizi hazırlayın ona karşı

“savaşta!”

25- bugün (mezmurlar, 90/4 & hoşea, 6/2) ben koymaya başlayacağım

sizin “yıldirtmanızı,”

ve sizin “ürpertmenizi,”

üzerine

“ulusların”

bütün göklerin altında bulunan, ta ki onlar sizin haberinizi işittiklerinde,

“titreyecekler,”

ve “kıvranacaklar,”

sizin önünüzde.

26- şimdi ben elçiler gönderdim kedemot çölünden heşbon kralı sihona, esenlik sözleri, şöyle diyerek:

27- bırak beni geçeyim senin yurdundan; ana yönde, ana yönde gideceğim ben, sağa veya sola sapmayacağım ben.

28- yiyeceğe gelince, sen onu gümüş-para karşılığında temin edebilirsin bana, ta ki ben yiyeyim; suya gelince, sen onu gümüş-para karşılığında verebilirsin bana, ta ki ben içeyim; o halde, bırak ben yürüyerek geçeyim.

29- esav oğullarının, seirde yerleşmiş olan, bana yaptığı gibi, ve moabilerin, arda yerleşmiş olan, ben erdenden geçene kadar

“yurda,”

bizim ilahımız yücenin bize vermekte olduğu.

30- fakat heşbon kralı sihon ondan geçmemiz için bizi bırakmaya istekli değildi, çünkü sizin ilahınız yüce onun ruhunu katılaştırdı ve yüreğini sertleştirdi, onu sizin elinize vermek için, bugün olduğu gibi.

31- şimdi yüce bana dedi: gör, ben sihonu senin önünde vermeye başladım, ve

onun “yurdunu,”

“gir”

“al”

onun yurdunu fethetmek için!

32- ve sihon bizi karşılamak için çıktı, o ve onun bütün ulusu savaşmak için, yehazda.

33- fakat bizim ilahımız yüce onu bizim önümüzde verdi, biz onu vurduk, ve onun oğullarını, ve onun bütün ulusunu.

34- o vakit biz onun bütün kasabalarını fethettik, biz her kasabayı helak için ayırdık:

“adamları,”

ve

“küçükleri;”

“kadınları,”

biz hiçbir artakalan bırakmadık.

35- sadece

“hayvanları,”

ve kasabaların
“ganimetini,”

kendimize çapul-malı
olarak aldık,

fethetmiş olduğumuz.

36-

“aroerden,”

arnon vadisinin kenarında olan,

--ve vadideki o kasabayı--

“gileada”

kadar,

bize üstün olan hiçbir şehir yoktu, bizim ilahımız yüce onların hepsini bizim önümüzde verdi.

37- sadece ammon oğulları yurduna siz yaklaşmadınız, bütün

yebuk vadisi
“çevrelerine,”-----
ve dağlık-bölgenin
“kasabalarına,”

ve bizim ilahımız yücenin bize emredip-yasakladığı bütün yerlere.

BÖLÜM 3

1- biz çıktık ve başan yönüne doğru gittik, ve başan kralı og bizi karşılamak için çıktı, o ve onun bütün dövüşçü ulusu, savaşmak için, edreyde.

2- ve yüce bana dedi: ondan korkma, çünkü ben onu senin eline vereceğim, ve onun bütün dövüşçü ulusunu,

ve

onun “yurdunu;”

sen ona aynen amorilerin kralı sihona yaptığın gibi yapacaksın, o ki heşbonda yönetici-olarak-oturmuş idi.

3- ve bizim ilahımız yüce başan kralı ogu da bizim ellerimize verdi, ve onun bütün dövüşçü ulusunu; biz onu vurduk ona artakalan hiçbir şey kalmayana kadar.

4- o vakit biz onun bütün kasabalarını fethettik, bizim onlardan alamadığımız hiçbir şehir kalmamıştı, altmış kasaba,

bütün yöresi

“argobun;”

başandaki og “krallığı.”

5- bütün bunlar iyice-korunmuş kasabalardı, yüksek bir duvarla,

“çift-kapılı,”

ve

“sürgülü;”

kırsal-kesim ahalisinin kasabalarından ayrı olarak, taşarcasına çok.

6- biz onları helak için ayırdık, heşbon kralı sihona daha önce yapmış olduğumuz gibi, her kasabayı helak için ayırdık:

“adamları,”

ve

“küçükleri.”

“kadınları,”

7- fakat

bütün “sığırları,”

ve kasabaların

“çapulunu,”

biz kendimiz için çapul-malı olarak aldık.

8- ve o vakit biz aldık

“yurdu”

amorilerin “iki kralının” ellerinden,
erdenin karşısında olan;

“arnon vadisinden”

“hermon dağına”

kadar.

9- sidoniler hermonu “siriyon” olarak çağırırlar, fakat amoriler onu “senir” olarak çağırırlar.

10- o platonun bütün kasabaları,

ve “gileadın” hepsi,

ve “başanın” hepsi,

aşağıda

“selka,”

ve “edrey;”

başandaki og krallığının kasabaları.

11- çünkü refalardan geriye sadece başan kralı og kalmıştı; işte, onun yatağı demir yataktı, o ammon ogullarının rebba kentinde değil midir? adam arşınına göre, onun uzunluğu dokuz arşın, onun genişliği dört arşın idi.

12- şimdi,

bu “yurdu”

biz o vakit aldık,
arnon vadisinin yanında olan “aroerden”
itibaren.

gileadın dağlık-bölgesinin yarısını ve onun kasabalarını ben rubenilere ve gadilere verdim.
13- ve gileadın geri kalan kısmını ve başanın hepsini, og krallığı, ben menasse grubunun
yarı-halkına verdim, argob yöresinin hepsini, başanın hepsi dahil;

o çağırılmaktadır:

rafalar “yurdu.”

14- menassenin oğlu yair aldı

bütün yöresini

“argobun,”

bölgesine
kadar

“geşurilerin,”

ve “maakatilerin,”

ve onları kendi ismiyle çağırdı, başanda:

yairin

“çadır-köyleri,”

bugüne kadar.

15- şimdi ben makire gileadı verdim.

16- ve rubenilere ve gadilere ben verdim

“gileaddan”

“arnon vadisine”

kadar,

--vadinin ortası sınır olarak--

aşağıda

“vadi yebuka”

kadar,

ammon oğullarının sınırı olan;

17- ve ovalık ve erden onun sınırı olarak,

“kineretten”

ovalığın

“denizine”

kadar,

tuz denizine, pisga yamaçlarının altında olan, gündoğumuna doğru.

18- ve o vakit ben size emredip dedim: sizin ilahınız yüce

verdi size

bu “yurdu”

mülk-olarak-alasınız diye; (32/2)

siz, seçilmiş adamlar, kardeşlerinizin önünde geçeceksiniz, israil oğullarının, bütün yeti sahibi olanlar.

19- sadece sizin karılarınız, sizin küçükleriniz, ve sizin davarınız --bilirim ki sizin çok davarınız vardır-- size verdiğim kasabalarınızda kalacaklardır.

20- yüce sizin kardeşlerinize rahat verene kadar, sizin gibi, ve onlar mülk-olarak-alana kadar, onlar da,

“yurdu”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

erdenin karşısında olan.

bundan sonra her adam size verdiğim kendi mülküne geri dönecektir.

21- şimdi o vakit ben yeşuya (ilah-ona-kurtuluş-bağışlamış-olan) emredip dedim: senin gözlerin gördü sizin ilahınız yücenin bu iki krala yaptığı herşeyi;

aynen böyle yapacaktır yüce

bütün “krallıklara”

senin geçmekte olduğun!

22- siz onlardan korkmayacaksınız, çünkü sizin ilahınız yüce, odur

“savaşan”

sizin için!

23- şimdi o vakit ben yüceye niyaz edip dedim:

24- rabbim yüce, sen kendin başladın senin kuluna göstermeye

senin “büyüklüğünü,”

ve senin “güçlü-elini,”

ta ki gökte ve yerde başka ilah kimdir ki, o yapabilecek olsun

senin “hareketlerin”

ve senin “kuvvetin”

gibi,

gibi.

25- o halde, haydi bırak ben geçeyim, ta ki

göreyim

“iyi yurdu”

erdenin karşısında olan;

bu iyi

“dağlık-bölgeyi,”

ve “lebananı!”

26- fakat sizden ötürü yüce bana dargın idi, ve o beni dinlemeyecekti; yüce bana dedi: yeter artık senin için! bu iş hakkında bir daha bana konuşma!

27- pisga tepesine çık ve kaldır gözlerini

“denize” doğru,

“kuzeye” doğru,

“gündoğumuna” doğru,

“güneye” doğru,

gözlerinle gör onu, çünkü sen bu erdeni geçmeyeceksin!

28- fakat yeşuya (ilah-ona-kurtuluş-bağışlamış-olan) (18/15) emret;

onu “güçlendir,”

onu “cesaretlendir;”

çünkü bu ulusun önünde o geçecektir, ve o sebep olacaktır onların

miras almalarına

“yurdu,”

senin görmekte olduğun. (32/2)

29- ve biz o derede yerleşip-kaldık, beyt-peorun karşı tarafında.

BÖLÜM 4

1- ve şimdi, ey israil dinle

“kuralları,”

ve “düzenlemeleri,”

benim size gözetmeniz için öğrettiğim, ta ki siz yaşayasınız,

ve “giresiniz”

ve “alısınız”

“yurdu,”

yücenin, sizin babalarınızın ilahı, size vermekte olduğu.

2- size emrettiğim kelimeye
“katmayacaksınız” siz,

(32/2)

ve o (kelimedem)

“eksiltmeyeceksiniz” siz,

benim size emrettiğim sizin ilahınız yücenin emirlerini tutarken.

3- sizin gözleriniz gördü yücenin baal-peorda ne yaptığını: gerçekten, baal-peorun ardınca yürüyen her adam, sizin ilahınız yüce onu helak etti sizin aranızdan!

4- fakat siz, sizin ilahınız yüceye tutunanlar, hayattasınız, hepiniz, bugün!

5- görün, ben size öğretiyorum

“kurallar,”

ve “düzenlemeler,”

benim ilahım yücenin bana emrettiği gibi, böylece yapmak için

ortasında

“yurdun,”

sizin almak için girmekte olduğunuz.

6-

siz onları
“tutmalısınız,”

siz onları
“gözetmelisiniz,”

çünkü o olacaktır

bir “zekilik,”

ve bir “anlayış,”

sizin için,

sizin için,

ulusların gözlerinde, ki onlar, bütün bu kuralları işittiklerinde, diyecekler: sadece zeki ve anlayışlı bir ulustur bu büyük millet!

7- çünkü başka kim böyle büyük bir millettir ki, onun kendisine yakın ilahları olsun bizim ilahımız yücenin bize olduğu gibi, bizim ona bütün çağrılarımızda?

8- ve başka kim böyle büyük bir millettir ki, sahip olabilsin o

“kurallara,”

ve “düzenlemelere,”

bütün bu kanun (31/10) kadar adil, benim bugün sizin önünüze koyduğum?

9- sadece dikkatli olun, kendiniz için çok dikkatli olun, ta ki unutmayasınız gözlerinizin gördüğü şeyleri, ta ki yüreğinizde sapmayasınız hayatınızın bütün günleri boyunca; siz onları bildireceksiniz sizin oğullarınıza ve sizin oğullarınızın oğullarına:

10- sizin ilahınız yücenin huzurunda durduğunuz gün siz horebde, yüce bana o zaman dedi: topla bana ulusu, ta ki ben onlara benim kelimelerimi işittireyim, ta ki onlar beni ürperti içinde anmayı öğrensinler toprağın üzerinde hayatta kaldıkları bütün günler boyunca, ve kendi oğullarına da onlar öğreteceklerdir!

11- siz yaklaştınız, siz dağın eteğinde durdunuz. şimdi dağ ateşle yanıyordu, göklerin yüreğine kadar, karanlıkta, bulut ve sis içinde.

12- ve ateşin ortasından yüce size konuştu: siz sadece kelimelerin sesini işittiniz, bir suret siz asla görmediniz, sadece bir ses!

13- o size kendi ahdini ilan etti, gözetmeniz için size emretmiş olduğu:

 “on kelimeler.”

ve o onları taştan “iki levha” üzerine yazdı.

14- ve bana, o vakit yüce emretti size öğretmem için

“kurallar,”

ve “düzenlemeler,”

ta ki siz onları gözetesiniz

 “yurtta”

almak için geçmekte olduğunuz.

15- şimdi siz kendiniz için çok dikkatli olmalısınız, çünkü siz yüce ateşin ortasından size horebde konuştuğu gün hiçbir suret görmediniz.

16- ta ki siz kendiniz için hiçbir vücudun yontulmuş-surecini yaparak fesada düşmeyesiniz,

17- bir erkek veya bir dişi görünümünde, yeryüzü üzerindeki herhangi bir hayvan görünümünde, göklerde uçan herhangi bir kanatlı-kuş görünümünde.

18- toprağın üzerindeki herhangi bir sürünen-şey görünümünde, yeryüzünün aşağısındaki sularda bulunan herhangi bir balık görünümünde.

19- veya ta ki siz gözlerinizi göklere doğru kaldırıp görmeyesiniz güneşi ve ayı ve yıldızları, göklerin bütün zorlu-kuvvetlerini, ve böylece siz kendiniz onların önünde bel-eğmek için ve onlara hizmet etmek için saptırılmayasınız, onlar ki yüce onları ayırdı bütün diğer bazı --sapkın-- uluslara bütün göklerin altında bulunan.

20- fakat siz, yüce sizi aldı ve çıkardı demir ocağından, mısırdan, olasınız diye ona

bir ulusu

 “mirasın,”

bugün olduğu gibi.

21- şimdi yüce bana darılmıştı sizin kelimelerinizden ötürü, ve o söz verdi beni erdeni geçirtmemeye, iyi yurda girmeyeyim diye yücenin size bir miras olarak vermekte olduğu.
22- çünkü ben bu yurttan öleceğim, ben erdeni geçmeyeceğim! fakat siz

“geçeceksiniz” ve “alacaksınız”

bu “iyi yurdu.”

(32/2)

23- dikkatli olun, ta ki siz unutmayasınız sizin ilahınız yücenin ahdini sizinle kesmiş olduğu, ve siz kendinize yapmayasınız herhangi bir yontulmuş-görüntü, sizin ilahınız yücenin size emredip-yasaklamış olduğu hiçbir şeyin suretinde!

24- çünkü sizin ilahınız yüce, o iyiyip-bitiren bir ateştir, uygun bir ilahtır!

25- siz oğullar ve oğullar oğulları sahibi olduğunuz ve yaşlandığınız zaman yurttan, herhangi bir şeyin suretinde bir yontulmuş-görüntü yapıp fesada düşerseniz, böylelikle sizin ilahınız yücenin gözlerinde hastalıklı olanı yaparak, onu kışkırtarak:

26- ben bugün size karşı gökleri ve yeri şahid tutarım ki, siz

“yok-olacaksınız,” evet, “yok-olacaksınız,”

çabukça,

üzerinden

“yurdun”

almak için şu an erdenden geçmekte olduğunuz;

siz onun üzerinde günler uzatmayacaksınız, fakat siz helak edileceksiniz, evet, helak edileceksiniz!

27- yüce sizi ulusların arasına dağıtacaktır, siz sayıca az adamlar olarak bırakılacaksınız yücenin sizi göndereceği o milletlerin arasında.

28- siz orada hizmet edeceksiniz insan elleriyle yapılmış ilahlara, tahtadan ve taştan,

“görmeyen,”

“işitmeyen,”

“yemeyen,”

“koklamayan,”

29- fakat siz oradan dahi sizin ilahınız yüceyi aradığınız zaman, siz onu bulacaksınız, eğer onu araştırırsanız

bütün “yüreğinizle,”

ve bütün “benliğinizle.”

30- bütün bu şeyler sizin başınıza geldiği ve siz bundan ötürü sıkıntı içinde olduğunuz zaman, son günlerde, siz döneceksiniz sizin ilahınız yüceye, ve onun sesini dinleyeceksiniz. (32/1...)

31- çünkü şefkatli bir ilahtır sizin ilahınız yüce,

o sizi
“zayıflatmayacaktır,”

o sizin üzerinize
“bozgun-getirmeyecektir;”

o sizin babalarınızla olan ahdini unutmayacaktır, onlara söz vermiş olduğu.

32- çünkü haydi soruşturun, geçmiş günleri, sizden önce olan: ilahın yeryüzünde insanı yarattığı günden beri, ve göklerin bir ucundan göklerin öteki ucuna kadar: daha önce hiç böyle büyük bir şey oldu mu, veya bunun gibi bir şey işitildi mi?

33- herhangi bir ulus daha önce hiç ilahın sesini işitti mi, o ortasından konuşurken

“ateşin,”

sizin işittiğiniz gibi, kendinizin, ve sonra da hayatta kaldı mı?

34- veya ilah daha önce hiç gelmeye kalkıştı mı, herhangi bir milletin içinden kendisine bir millet almak için,

“denemelerle,”

ve “işaretlerle,”

“alametlerle,”

ve “savaş hareketleriyle;”

bir “güçlü elle,”

ve bir “uzanmış kolla,”

ve büyük ürperti-verici eylemlerle, sizin ilahınız yücenin mısırdaki sizin gözlerinizin önünde bütün yaptıkları gibi?

35- siz kendiniz böylece gösterildiniz, bilesiniz diye: yüce, sadece o ilahtır, onun yanında başkası yoktur!

36- o size göklerden kendi sesini işittirdi, sizi terbiye etmek için; yeryüzünde o size büyük ateşini gösterdi,

ve

“onun kelimelerini”

siz işittiniz ortasından

“ateşin.”

37- şimdi o sizin babalarınızı sevdiği için onların zürriyetini seçti onlardan sonra, ve sizi çıkarıp-getirdi

kendi “huzuruyla,”

büyük “kuvvetle,”

mısırdan.

38- sizden daha büyük ve daha azametli milletleri sürmek için

sizin önünüzden,

sizi

“çıkartıp-getirerek,”

size onların

“yurdunu vererek;”

bir “miras”

olarak,

bugün olduğu gibi.

39- bugün bilin ve yüreğinize koyun ki: yüce, sadece o ilahtır yukarıda göklerde ve aşağıda yeryüzünde, başkası yoktur!

40- siz tutacaksınız

onun “kurallarını,”

ve onun “emirlerini,”

benim size bugün emrettiğim, ta ki sizin için ve sizden sonra sizin oğullarınız için o iyi gitsin, ta ki siz günler uzatabilesiniz

üzerinde

“toprağın,”

sizin ilahımız yücenin size vermekte olduğu,

gelecek bütün günler boyunca.

BÖLÜM 5

1- dinle, ey israil,

“kuralları,”

ve “düzenlemeleri,”

benim bugün sizin kulaklarınıza konuştuğum!

siz onları
“öğrenmelisiniz,”

siz onları
“gözetmek” için
dikkatli olmalısınız.

2- bizim ilahımız yüce horebde bizimle bir ahid kesti.

3- yüce bu ahdi bizim babalarımızla kesmedi, fakat bizimle, evet, bizimle, bugün burada olanlarla, hayatta olan hepimizle!

4- yüce sizinle yüz yüze konuştu dağda, ateşin ortasından.

5- ben kendim yüce ile sizin aranızda duruyordum o vakit, yücenin kelimesini size iletmek için --çünkü siz ateşten korkmuştunuz, ve dağa çıkmayacaktınız-- o dedi:

6- ben yüceyim, sizin ilahınız, sizi mısır yurdundan çıkararak, köleler evinden.

7- siz benim huzurumda başka ilahlar edinmeyeceksiniz.

8- siz kendinize hiçbir yontulmuş-görüntü yapmayacaksınız, herhangi bir surette yukarıda göklerde olan, aşağıda yeryüzünde olan, yeryüzünün aşağısındaki sularda olan.
 9- siz kendiniz onlara bel-eğmeyeceksiniz, siz onlara hizmet etmeyeceksiniz, çünkü ben, sizin ilahınız yüce, uygun bir ilahım, babaların suçunu oğullarda hesaba çağırın, üçüncü ve dördüncü nesile kadar, bütün benden nefret edenlerde, (bkz. öz-haber, 11/8)

10- fakat o beni sevenlerin binlercesine sadakat gösteren,

o tutanlara

 benim “emirlerimi.”

11- siz boş yere ağıza-almayacaksınız sizin ilahınız yücenin ismini, çünkü yüce kendi ismini boş yere ağıza-alanı temize çıkarmayacaktır!

12- sebt gününü tutacaksınız, onu hakkıyla-uygulayarak, sizin ilahınız yücenin size emrettiği gibi.

13- altı gün boyunca siz hizmet edeceksiniz ve bütün çalışmanızı yapacaksınız;

14- fakat yedinci gün sizin ilahınız yüceye sebtir, siz hiçbir çalışma yapmayacaksınız: siz, ve sizin oğlunuz, ve sizin kızınız, ve sizin hizmetkarınız, ve sizin hanım-işçiniz, ve sizin öküzünüz, ve sizin eşeğiniz, ve sizin hiçbir hayvanınız, ve sizin kapılarınızda olan sizin garibiniz, ta ki sizin hizmetkarınız ve sizin hanım-işçiniz sizin gibi biri olarak ara versinler.

15- siz hatırlamalısınız ki, köleydiniz siz mısır yurdunda, fakat sizin ilahınız yüce sizi oradan çıkardı

bir “güçlü-elle,”

ve bir “uzanmış-kolla;”

bunun için sizin ilahınız yüce sebt gününü gözetmenizi emrediyor size.

16- siz babanıza ve annenize saygı göstereceksiniz, sizin ilahınız yücenin size emrettiği gibi, ta ki sizin günleriniz uzatılsın, ve ta ki sizin için o iyi gitsin

üzerinde

 “toprağın”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu.

17- siz katletmeyeceksiniz; ve siz zina etmeyeceksiniz; ve siz çalmayacaksınız; ve siz komşunuzun aleyhine yalancı bir şahit olarak tanıklık etmeyeceksiniz!

18- ve siz arzulamayacaksınız sizin komşunuzun karısını; siz iştahlanmayacaksınız sizin komşunuzun evine, onun arazisine, veya onun hizmetkarına ve onun hanım-işçisine, onun öküzüne ve onun eşeğine, veya sizin komşunuza ait olan başka hiçbir şeye!

19- yüce bu kelimeleri konuştu dağda sizin bütün topluluğunuza, ateşin ortasından, bulut ve sis içinde, büyük bir sesle, başka bir şey eklemeyerek; ve o onları taştan iki levhanın üzerine yazdı ve onları bana verdi.

20- ve o sırada, siz karanlığın ortasından sesi işittiğiniz zaman, ve dağ ateşle yanarken, siz benim yanıma geldiniz, sizin gruplarınızın ve sizin erişkinlerinizin bütün başkanları,

21- ve siz dediniz: işte, bizim ilahımız yüce gösterdi bize bütün

“ihtişamını,”

ve “büyüklüğünü;”

ve biz işittik onun sesini ortasından

“ateşin.”

bugün biz gördük ki, gerçekten ilah insanlara konuşabilir ve bunun ardından onlar da hayatta kalabilirler!

22- fakat şimdi, biz niçin ölelim? çünkü o bizi yiyip-bitirecektir, bu büyük ateş; eğer biz sesini işitmeye devam edersek, az daha, bizim ilahımız yücenin, biz öleceğiz!

23- çünkü bütün bedenler arasında kim var ki, yaşayan ilahın sesini duymuş olsun, o ateşin ortasından konuşmakta iken, bizim gibi, ve bunun ardından hayatta kalabilsin?

24- sen gidip-yaklaş ve işit bizim ilahımız yücenin bütün diyeceklerini, ve sen konuşup-bildir bize bizim ilahımız yücenin sana bütün konuştuklarını;

biz “dinleyeceğiz,”

ve biz “yapacağız.”

25- ve yüce sizin kelimelerinizin sesini işitti siz bana konuştuğunuzda, yüce bana dedi: ben bu ulusun kelimelerinin sesini işittim onların sana konuşmuş oldukları; o iyidir, onların bütün konuştukları!

26- keşke onlarda daima böyle bir yürek olsaydı, beni ürperti içinde anmaları ve tutmaları için

bütün

benim “emirlerimi,”

bütün günler boyunca,

ta ki o iyi gitsin onlarla ve onların oğullarıyla, çağlar boyu!

27- git, onlara de ki: siz dönün çadırlarınıza!

28- sana gelince, burada benim yanımda durmaya devam et, ta ki ben sana konuşup-bildireyim bütün emri,

“kuralları,”

ve “düzenlemeleri,”

senin onlara öğreteceğin, ta ki onlar gözetsinler onları

içinde

“yurdun”

benim almaları için onlara vermekte olduğum.

29- siz dikkatli olacaksınız sizin ilahınız yücenin size emretmiş olduğu gibi gözetmek için; siz sağa veya sola sapmayacaksınız.

30- sizin ilahınız yücenin size emrettiği bütün yolda (32/4) yürüyeceksiniz siz, ta ki siz hayatta kalasınız, ve o iyi gitsin sizinle; ve siz uzatabilesiniz günler

içinde

“yurdun”

sizin almakta olduğunuz.

BÖLÜM 6

1- şimdi, budur emir,

“kurallar,”

ve “düzenlemeler,”

sizin ilahınız yücenin size öğretmem için bana emrettiği, gözetmeniz için

“yurtta,”

almak için sizin oraya geçmekte olduğunuz.

2- siz anacaksınız sizin ilahınız yüceyi ürperti içinde, tutarak bütün

onun “kurallarını,”

ve onun “emirlerini,”

benim size emretmekte olduğum, siz ve sizin oğlunuz ve sizin oğlunuzun oğlu, hayatınızın bütün günleri boyunca, ve ta ki sizin günleriniz uzatılsın.

3- sen “dinlemelisin,”
ey israil,

ve sen dikkatli olmalısın
onları “gözetmende,”

ta ki o iyi gitsin sizinle, ta ki siz olasınız taşarcasına çok, yücenin, sizin babalarınızın ilahı, size vadettiği gibi

üzerinde

bir “yurdun,”

----- “süt,” ve “bal,” -----

ile taşıp-akıyor olan.

4- dinle, ey israil: bizim ilahımız yüce, birdir o yüce!

5- şimdi siz seveceksiniz sizin ilahınız yüceyi

bütün “yüreğinizle,”

bütün “benliğinizle,”

bütün “varlığınızla!”

6-

bu “kelimeler,”

(32/2)

benim bugün size emrettiğim, sizin yüreğinizde olacaklar.

7- siz onları tekrarlayacaksınız sizin oğullarınızla beraber, ve onlar hakkında konuşacaksınız

siz evinizde “otururken,”

ve siz yolunuzda “yürürken,”

siz “yattığınızda,”

ve siz “kalktığınızda.”

8- siz onları bağlayacaksınız

ve onlar olacaklar

bir “işaret”

bir “alın-bağı”

olarak ellerinize,

gözlerinizin arasında.

9- siz yazacaksınız onları evlerinizin kapı-süveleri üzerine ve kapılarınızın üzerine.

10- şimdi vaki olacak ki, sizin ilahınız yüce getirdiği zaman sizi

“yurda”

onun sizin babalarınıza söz verdiği,

ibrahime, ishaka, ve yakuba, size vermek için,

“büyük” ve “iyi” kasabalar sizin inşa etmediğiniz,
11- her “iyi şeyle” dolu evler sizin doldurmadığınız,
“kazılmış” sarnıçlar sizin kazmadığınız,
“bağlar” ve “zeytinlikler” sizin dikmediğiniz,

ve siz yediğinizde ve doydüğünüzde,

12- dikkatli olun, ta ki sizi mısır yurdundan, köleler evinden, çıkararak yüceyi siz unutmayasınız.

13- sizin ilahınız yüceyi siz ürperti içinde anacaksınız, siz ona hizmet edeceksiniz, siz onun ismiyle söz vereceksiniz!

14- siz başka ilahların ardınca yürümeyeceksiniz, sizin çevrenizde olan ulusların ilahlarından.

15- çünkü sizin aranızda olan sizin ilahınız yüce duygun bir ilahtır, ta ki sizin ilahınız yücenin kızgınlığı size karşı alevlenmesin, ve o sizi toprağın yüzü üzerinden helak etmesin.

16- siz test etmeyeceksiniz sizin ilahınız yüceyi, onu daha önce messada test ettiğiniz gibi!

17- tutacaksınız, evet, tutacaksınız sizin ilahınız yücenin emrini,

ve onun “prensiplerini,”

ve onun “kurallarını,”

onun size emrettiği.

18- siz yapacaksınız

“doğru” olanı,

ve “iyi” olanı,

yücenin gözlerinde, ta ki o iyi gitsin sizin için,

19- ta ki siz

“gelesiniz”

ve “alısınız”

 “iyi yurdu,”

(32/2)

yücenin sizin babalarımıza söz verdiği;

kovmak için

 sizin önünüzde
 bütün “düşmanlarınızı,”

yücenin vadetmiş olduğu gibi.

20- sizin oğlunuz yarın size sorup dediğinde: nedir bu prensiplerin anlamı,

“kurallar,”

ve “düzenlemeler,”

ilahımız yücenin size emrettiği?

21- siz diyeceksiniz sizin oğlunuza: biz kölelerdik mısırdan firavuna, ve yüce bizi mısırdan alıp-çıkarırdı bir güçlü elle;

22- yüce sergiledi

“işaretler,”

ve “alametler,”

büyük ve elemli-olanlar mısır üzerinde, firavun ve onun bütün evi üzerinde, bizim gözlerimizin önünde.

23- ve o bizi oradan alıp-çıkarırdı getirmek için bizi,

vermek için bize

 “yurdu,”

(32/2)

onun bizim babalarımıza söz verdiği.

24- ve yüce bize emretti bütün bu kuralları gözetmemizi, bizim ilahımız yüceyi ürperti içinde anmamız için,

o “iyi olsun” diye bizimle,
gelecek bütün günlerde,

bizi “hayatta tutmak” için,
bugün olduğu gibi.

25- ve o bir erdemli-davranış olacak bizim için, biz bütün bu emri gözetmek için dikkatli olduğumuzda bizim ilahımız yücenin huzuru önünde, onun bize emrettiği gibi.

BÖLÜM 7

1- sizin ilahınız yüce getirdiği zaman sizi

“yurda,”

almak için şu an girmek üzere olduğunuz,

ve büyük milletleri o sizin önünüzde söküp-attığında,

“hittileri,”

“girgaşileri,”

“amorileri,”

“kenanlıları,”

“perizzileri,”

“hivvileri,”

ve “yebusileri,”

yedi milletler, sizden daha sayıca-çok ve daha azametli,
2- ve sizin ilahınız yüce onları sizin önünüzde verdiği zaman ve siz onları
vurup-indirdiğinizde: siz onları ayıracaksınız

----- “helak” için, siz onlarla hiçbir “ahid” kesmeyeceksiniz!	evet,	----- “helak” için; siz onlara hiçbir “merhamet” göstermeyeceksiniz!
---	-------	---

3- ve siz onlarla evlenmeyeceksiniz: sizin kızınızı vermeyeceksiniz onların oğluna, onların
kızını almayacaksınız sizin oğlunuza.
4- çünkü onlar sizin oğlunuzu benim ardımca yürümekten saptıracaklardır, ve böylece onlar
başka ilahlara hizmet edecekler; ve yücenin kızgınlığı size karşı alevlenecektir, ve o sizi
çabukça helak edecektir.
5- bilakis siz onlara böyle yapacaksınız:

onların “mezbahlarını”

siz yıkacaksınız!

onların “dikili-sütunlarını”

siz parçalayacaksınız!

onların “kutsal-ağaçlarını”

siz kesip atacaksınız!

onların “yontulmuş-görüntülerini”

siz ateşle yakacaksınız!

6- çünkü siz bir ulusunuz sizin ilahınız yüceye has kılınmış, o sizsiniz kendisi için seçtiği sizin ilahınız yücenin

“hazine-verilmiş”

bir ulus olarak,

toprağın yüzü üzerindeki bütün uluslar arasında.

7- bütün uluslardan daha çok olmanız sebebiyle yüce kendisini size bağlamadı ve seçmedi sizi, çünkü siz sayıca en az olanımanız bütün ulusların!

8- fakat yücenin size olan sevgisinden ötürü, ve onun sizin babalarınıza söz verdiği andını tutmasından ötürü, yüce sizi alıp-çıkardı bir güçlü elle ve azad etti sizi köleler evinden, firavunun elinden, mısır kralı.

9- bilin ki, sizin ilahınız yüce, sadece o ilahtır, güvenilir ilah, sadakat ahdini tutan kendisini sevenlerle

ve tutanlarla

onun “emirlerini,”

bininci nesile kadar,

10- ve o ödeyendir yüzüne kendisinden nefret edenlerin, onların yok olmasına sebep olarak. o kendisinden nefret edenlere gecikmez ödemekte yüzüne; o onlara hakkıyla-öder!

11- böylece siz tutmalısınız emri,

“kuralları,”

ve “düzenlemeleri,”

benim size bugün emretmekte olduğum, onları gözeterek.

12- şimdi vaki olacak ki: sizin bu düzenlemeleri dinlemenizden ötürü, onları tutmanızdan ve gözetmenizden, yüce de sizin için sadakat ahdini tutacaktır, sizin babalarınıza onun söz verdiği:

13- o sizi sevecektir, o sizi kutsayacaktır, o sizi kılacaktır çok. o kutsayacaktır

sizin bedeninizin “meyvasını,” ve sizin toprağınızın “meyvasını,”

sizin “buğdayınızı,”

sizin “taze-içeceğinizi,” ve sizin “temiz-yağınızı,”

sizin sığırınızın “yavrularını,” ve sizin koyununuzun “bebelerini,”

üzerinde

“toprağın”

(32/2)

onun sizin babalarınıza söz verdiği,

size vermek için.

14- siz bütün ulusların üzerinde kutsanmış olacaksınız: sizin aranızda hiç kısır-erkek veya kısır-dişi olmayacaktır, ve ne de sizin hayvanlarınızın arasında.

15- yüce sizden bütün rahatsızlıkları ve mısırdan bildiğiniz bütün kötü-hastalıkları kaldıracaktır, o sizin üzerinize onları koymayacaktır, fakat onları bütün sizden nefret edenlerin üzerlerine koyacaktır.

16- siz tüketip-bitireceksiniz bütün

“ulusları”

sizin ilahınız yücenin size verdiği;

sizin gözünüz
“acımayacak” onlara,

“hizmet etmeyeceksiniz”
siz onların ilahlarına,

çünkü o sizin için bir tuzaktır!

17- eğer siz yüreğinizde dersiniz: daha sayıca-çok benden

bu “milletler,”

ben onları nasıl sürüp-çıkarabilirim?

18- onlardan korkmayacaksınız; hatırlayın, evet, hatırlayın, sizin ilahınız yücenin firavuna ve bütün mısır ne yaptığını,

19- sizin gözlerinizin gördüğü büyük denemeleri:

“işaretler,”

ve “alametler,”

“güçlü-el,”

ve “uzanmış-kol,”

sizin ilahınız yücenin bunlarla sizi alıp-çıkaracağı. işte, sizin ilahınız yüce aynen böyle yapacaktır bütün

“uluslara”

sizin şu an kendilerinden korkmakta olduğunuz.

20- ve ayrıca iri-arıları, sizin ilahınız yüce onların üzerine salacaktır, onlar tamamen yok oluncaya kadar,

o “arta-kalanlar,”

ve o sizden
“gizli-kalanlar.”

21- onların önünde dehşete kapılmayın, çünkü sizin ilahınız yüce sizin aranızdadır, bir ilahdır o,

“büyük,”

ve “ürperti-veren!”

22- sizin ilahınız yüce söküp-atacaktır

bu “milletleri”

sizin önünüzde, azar azar; siz onları çabukça bitiremezsiniz, ta ki kırım yabanileri sizin için çok fazla olmasın.

23- -----
 sizin ilahınız yüce
 “onları verecek”
 sizin önünüzde,
 ve o (ilahınız)
 “onları panikletecek”
 büyük bir panikle,

onlar tamamen helak oluncaya kadar.

24- o onların krallarını sizin elinize verecek, ta ki siz onların isimlerinin göğün altından yok olmasına sebep olasınız; sizin karşınızda hiçbir adam durmaya güç-yetiremeyecek siz onların sebep olana kadar

 “yok olmalarına.”

(davud, 76/6-9)

25- -----
 onların ilahlarının “yontulmuş-görüntülerini”

 siz ateşle yakacaksınız,

siz tamahlanmayacaksınız

 “gümüş” için,

 ve “altın” için,

onların üzerindeki (davud, 10/6), ve böylece onu kendin için alırsan, onunla tuzağa düşürülmüş olursun; çünkü o sizin ilahınız yüce için mekruhtur!

26- siz mekruhu asla getirmeyeceksiniz

 sizin “evinize,”

yoksa siz de onun gibi helak için ayrılırsınız;

 siz onu bileceksiniz
 “düşük,” evet, “düşük,”

 siz onu göreceksiniz
 “nahoş,” evet, “nahoş;”

çünkü onlar helak için ayrılmış olan şeylerdir!

BÖLÜM 8

1- benim size bugün emrettiğim bütün emri, gözetmek için siz dikkatli olacaksınız, ta ki siz yaşayasınız ve olasınız çok,

ve “giresiniz” ve “alasıınız”

“yurdu,”

yücenin sizin babalarınıza söz verdiği.

2- siz hatırlayacaksınız yücenin sizi çölde kırk yıl yürüttüğü o yönü, sizi darlandırması için, sizi test ederek, yüreğinizde ne olduğunu bilmesi için, onun emirlerini tutacak mısınız, yoksa değil mi?

3- böylece o sizi darlandırdı ve sizi aç bıraktı, ve size yedirdi mennayı sizin bilmediğiniz ve sizin babalarınızın bilmediği, ta ki sizin bilmenizi sağlamak için: insanlar sadece ekmekle hayatta kalmazlar, fakat bilakis bütün

iletilenlerle

yücenin “direktifi” altında

insanlar mutlaka hayatta kalırlar! (32/2)

4- sizin elbiseniz yıpranmadı sizin üzerinizde, sizin ayağınız şişmedi, bu kırk yıl boyunca.

5- siz bileceksiniz kendi yüreğinizde: bir adam kendi oğlunu terbiye ettiği gibi, sizin ilahınız yüce sizi --kullarını-- terbiye etmektedir.

6- o halde, siz tutacaksınız emrini sizin ilahınız yücenin, onun yollarında (32/4) yürümeniz için ve onu ürperti içinde anmanız için!

7- sizin ilahınız yüce getirdiği zaman sizi

“iyi yurda,”

yurduna

su “ırmaklarının,”

“kaynakların,”

ve “pınarların,”

çıkıp-geliyor olan

“derelerden,”

ve “tepelerden;”

8- yurduna

“buğdayın,”

ve “arpanın,”

“asmaların,”

“incirin,”

ve “narın,”

yurduna

“zeytinlerin,”

“yağın,” ve “balın,”

9- bir yurt ki, orada siz asla yoksulluk içinde ekmek yemeyeceksiniz, siz orada hiçbir şeyin eksikliğini çekmeyeceksiniz,

bir yurt ki

onun taşları

ve siz onun tepelerinden
çıkabilirsiniz

“demir,”

“bakır.”

(davud, 10/6)

10- siz yediğinizde ve doyduğunuzda, siz kutsayacaksınız sizin ilahınız yüceyi

bu

“iyi yurt”

için onun size verdiği. (32/2)

11- dikkatli olun, ta ki siz unutmayasınız sizin ilahınız yüceyi, onun emirlerini tutmayarak,
onun “düzenlemelerini,” ve onun “kurallarını,”

benim bugün size emrettiğim.

12- ta ki siz yediğinizde ve doyduğunuzda, ve iyi evler inşa edip orada yerleştiğinizde,

13- ve sizin “sığır-sürünüz,” ve sizin “koyun-sürünüz,”

olduğunda çok,

ve “gümüş,” ve “altın,”

olduğunda sizin için fazla,

sahip olduğunuz bütün şeyler fazlalaştığında,

14- sizin yürekleriniz mağrur olur ve siz unutursanız sizin ilahınız yüceyi, sizi mısır yurdundan çıkarmış olan, köleler evinden,

15- sizi çölde yürütmüş olan, büyük ve ürperti-verici,

yakıcı “yılanlarla,”

ve “akreplerle,”

ve susamış toprakta, içinde hiç su kalmayan; sizin için orada su çıkarmış olan, sert bir kayadan,

16- size çölde mennayı yedirmiş olan, sizin babalarınızın bilmediği,

sizi “darlandırmak” için,

ve sizi “test etmek” için,

o iyi gitsin diye sizinle, sizin geleceğinizde.

17- şimdi siz eğer kendi yüreğinizde dersenez: benim kuvvetim ve benim elimin azameti bütün bu serveti üretti benim için;

18- siz hatırlayacaksınız ki, sizin ilahınız yüce, bu serveti üretmek için size kuvveti veren o idi, kendi ahdini daim kılmak için sizin babalarınıza onun söz vermiş olduğu, bugün olduğu gibi.

19- şimdi vaki olacak ki: eğer siz unutursanız, evet, unutursanız sizin ilahınız yüceyi ve başka ilahların ardınca yürürseniz, onlara hizmet ederek ve kendiniz onlara bel-eğerek (işaya, 29/13), ben bugün size karşı şahitlik ederim ki, yok olacaksınız, siz yok olacaksınız;
20- yücenin sizin önünüzde yok olmalarına sebep olduğu milletler gibi, siz de böylece yok olacaksınız, çünkü siz dinlemediniz sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...)!

BÖLÜM 9

1- dinle, ey israil: siz bugün erdeni geçiyorsunuz girmek için ve sürüp-çıkarmaya

“milletleri”

sizden daha büyük ve daha azametli olan, kasabalar büyük ve göğe kadar korunmuş;

2-

bir “ulus”

“büyük,”

ve “iri,”

anak oğulları, sizin kendinizin iyi bildiği, haklarında sizin işittiğiniz: kim anak oğullarının önünde durabilir?

3- siz bugün bilmelisiniz ki, sizin ilahınız yüce, sizin önünüzde geçmekte olan odur, yiyip-bitiren bir ateştir;

o onları
“helak edecektir,”

o onlara
“boyun eğdirecektir,”

sizin önünüzde,

ta ki siz onları sürüp-çıkarsanız, ta ki siz sebep olasınız onların çabukça yok olmalarına, yücenin size vadedmiş olduğu gibi.

4- siz yüreğinizde demeyeceksiniz yüce onları sizin önünüzde attığı zaman, diyerek: benim erdemli-davranışım nedeniyle yüce beni getirdi

almam için

bu “yurdu!”

(32/2)

çünkü bu milletlerin adi-fenalıklarından ötürü yüce onları sizin önünüzden sürüp-çıkarmaktadır!

5- sizin erdemli-davranışınızdan ötürü değil, veya sizin yüreğinizin doğruluğundan, sizin giriyor olmanız onların yurdunu almak için, fakat bu milletlerin adi-fenalıklarından ötürü sizin ilahınız yüce onları sürüp-çıkartıyor

sizin önünüzden,

ve yücenin söz verdiği kelimeyi tutmasından dolayı sizin babalarınıza, ibrahime, ishaka, ve yakuba.

6- siz bilmelisiniz ki, sizin erdemli-davranışınızdan ötürü değil sizin ilahınız yücenin

veriyor olması size

bu “iyi yurdu,”

almanız için, (32/2)

çünkü siz katı enseli bir ulussunuz!

7- hatırlayın, unutmayın siz nasıl öfkelenmişsiniz sizin ilahınız yüceyi çölde; onun sizi mısırdan alıp-çıkardığı günden sizin bu yere ulaşmanıza kadar, siz hep asi oldunuz yüceye karşı!

8- ve horebde de siz öfkelenirdiniz yüceyi, ta ki darılmıştı orada size yüce, sizi helak edecek kadar!

9- ben dağa çıktığımda taştan levhaları almak için, yücenin sizinle kesmiş olduğu ahdin levhaları, kaldım ben dağda kırk gün ve kırk gece: yemek yemedim ben, su içmedim ben;

10- fakat ilah bana taştan iki levhayı verdi, ilahın parmağıyla yazılmış olan, ve onların üzerinde idiler:

bütün

“kelimeler”

yücenin sizinle dağda konuştuğu,

ortasından

“ateşin,”

toplanma gününde.

11- şimdi vaki oldu ki, kırk gün ve kırk gecenin sonunda, yüce bana taştan iki levhayı verdi, ahdin levhalarını.

12- ve yüce bana dedi: kalk, buradan çabukça in, çünkü onlar fesada düştüler, senin ulusun, senin mısırdan çıkardığın, onlar çabukça saptılar benim onlara emrettiğim patikadan, onlar kendilerine eritilip-dökülmüş bir şey yaptılar!

13- ve yüce bana deyip dedi: ben bu ulusu görmekteyim! ve işte, onlar katı enseli bir uludur!

14- bırak beni, ta ki ben onları helak edeyim; ben onların isimlerini sileceğim göklerin altından, ve sonra ben senden bir millet yapacağım onlardan daha azametli ve daha çok!

15- ve ben çıktım ve dağdan aşağı indim, şimdi dağ yanıyordu, ahdin iki levhası benim iki elimde idiler,

16- ve ben gördüm: işte, siz günah işliyordunuz sizin ilahınız yüceye karşı, siz kendiniz için eritilip-dökülmüş bir buzağı yapmıştınız; siz çabukça sapmıştınız yücenin size emrettiği yoldan!

17- şimdi ben iki levhayı sıkıca kavradım ve sonra onları fırlatıp-attım iki elimden, ve onları parçaladım sizin gözlerinizin önünde.

18- ben secdeye-kapandım yücenin önünde, kırk gün ve kırk gecenin başında olduğu gibi; yemek yemedim ben, su içmedim ben, sizin günaha girmiş olduğunuz bütün bu günahınız yüzünden, yücenin gözünde hastalıklı olanı yaparak, onu kışkırtmak için.

- 19- çünkü ben yücenin size karşı olan öfkesinin kızgınlığından ve acılığında ötürü endişe içindeydim, sizi helak etmek için olan; ve yüce beni dinledi, o durumda da.
- 20- fakat haruna, yüce fazlasıyla darılmıştı, onu helak edecek kadar, fakat ben o vakit harun için de niyaz ettim.
- 21- şimdi sizin yapmış olduğunuz günah-nesnesine gelince, buzağıya: ben onu aldım ve ateşte yaktım; ben onu dövdüm, iyice öğütölmüş olarak, o ezilip toz haline gelinceye kadar, ve ben onun tozunu dağdan inen ırmağın içine attım.
- 22- ve taberada, ve messada, ve kibrot-hatteavada siz öfkelendirmiştiniz yüceyi;
- 23- ve yüce sizi kadeş-barneadan gönderdiği zaman, diyerek: çıkın,

alın

 “yurdu”

benim size vermekte olduğum,

siz isyan etmiştiniz sizin ilahınız yücenin direktifine,

ve siz ona
 “güvenmediniz,”

ve siz onun sesini
 “dinlemediniz.”

- 24- siz yüceye karşı hep asi oldunuz benim sizi bildiğim ilk günden beri!
- 25- şimdi ben yücenin önünde secdeye-kapandığımda, kırk gün ve kırk gece secdeye-kapanmış olarak kaldığım, o kendisinin sizi helak edeceğini deyip-bildirdiği zaman,
- 26- ben yüceye niyaz edip dedim: rabbim yüce, sen kendi ulusunun üzerine bozgun getirme, kendi mirasının senin büyüklüğünde azad ettiğin, senin mısırdan çıkardığın bir güçlü elle!
- 27- lütfen an senin hizmetkarlarını, ibrahimi, ishakı, ve yakubu; bu ulusun katı yürekliliğine bakma, veya onların adi-fenalığına, veya onların günahına,
- 28- ta ki senin onları içinden çıkardığın yurt demesinler: yücenin yetersizliği nedeniyle onları getirebilmek için

 “yurda,”

onun onlara vadetmiş olduğu,

ve onun onlara olan nefretinden dolayı o alıp-çıkardı onları, ölümlerine sebep olmak için onların çölde!

29- ve onlar senin ulusundur, senin mirasın, senin alıp-çıkardığın

senin
“büyük kuvvetinle,”

ve senin
“uzanmış kolunla!”

BÖLÜM 10

1- o vakit yüce bana dedi: kendine taştan iki levha yon, evvelkiler gibi, ve çıkıp-gel bana, dağa, ve kendine ağaçtan bir sandık yap.

2- ben yazacağım levhaların üzerine kelimeleri öteki levhaların üzerinde olan, evvelkilerin, senin parçalamış olduğun, ve sen onları koyacaksın sandığın içine.

3- ve ben akasya ağacından bir sandık yaptım, ben taştan iki levha yondum, evvelkiler gibi, ve çıkıp-gittim, dağa, iki levha ellerimde olarak.

4- ve o levhaların üzerine yazdı evvelki yazıya göre,

“on kelimeler”

yücenin dağda size konuştuğu,

ortasından

“ateşin,”

toplanma gününde,

ve yüce onları bana verdi.

5- şimdi ben çıkıp dağdan aşağı geldiğimde, levhaları yapmış olduğum sandığın içine koydum ben, ve onlar orada kaldılar, yücenin bana emretmiş olduğu gibi.

6- şimdi ben dağda durdum günlerce, evvelkiler gibi, kırk gün ve kırk gece, ve beni dinledi yüce o durumda da, yüce sizin üzerinize bozgun getirmeye razı olmadı.

7- yüce bana dedi: kalk, geç ve ilerle ulusun önünde, ta ki onlar

“içeri girsinler,”

ve “mülk alsınlar,”

 “yurdu”

hakkında onların babalarına benim söz vermiş olduğum,

onlara vermek için.

8- ve şimdi, ey israil, sizin ilahınız yüce sizden ne istiyor, sizin ilahınız yüceyi ürperti içinde anmanız, onun bütün yollarında (32/4) yürümeniz, ve onu sevmeniz dışında; ve sizin ilahınız yüceye siz hizmet edeceksiniz

bütün “yüreğinizle,”

ve bütün “benliğinizle,”

9- tutmanız için

yücenin “emirlerini,”

ve onun “kurallarını,”

benim bugün size emrettiğim, o iyi gitsin diye sizinle.

10- işte, sizin ilahınız yücenindir gökler ve göklerin göğü, yeryüzü ve onun üzerindeki herşey!

11- sadece sizin babalarınıza yüce bağlandı, onları sevmek için, ve böylece o onların zürriyetini seçti onların ardından, sizi, bütün ulusların üzerinde, bugün olduğu gibi.

12- o halde, haydi yüreğinizin gulfesini sünnet edin, ensenizi asla katı kılmayın artık siz.

13- çünkü sizin ilahınız yüce, o ilahların ilahıdır ve rablerin rabbidir, ilahtır o

“büyük,”

“kuvvetli,”

 ve “ürperti-veren;”

o hiçbir yüzü kayırmayandır ve hiçbir rüşvet almayan;

14- yetim ve dul için adaleti sağlayan, garibi seven, ona yiyecek ve giyecek vererek.

15- öyleyse siz garibi seveceksiniz, çünkü siz de garibler idiniz mısır yurdunda.

16- sizin ilahınız yüceyi siz ürperti içinde anacaksınız, siz ona hizmet edeceksiniz, siz ona tutunacaksınız, onun ismiyle siz söz vereceksiniz!

17- o sizin övgünüzdür, o sizin ilahınızdır, sizin için bu büyük ve ürperti-verici eylemleri yapan, sizin kendi gözlerinizin gördüğü.

18- sizin babalarınız yetmiş kişi olarak mısra inmişlerdi, fakat şimdi sizin ilahınız yüce sizi yaptı

göklerin “yıldızları” gibi

“kalabalık”

olarak!

BÖLÜM 11

1- siz seveceksiniz sizin ilahınız yüceyi, siz tutacaksınız onun yükümlü-kıldığını ve onun kurallarını,

onun “düzenlemelerini,”

ve onun “emirlerini,”

gelecek bütün günler boyunca.

2- siz bugün bilmelisiniz ki, sizin oğullarınızla değil, hiç bilmeyen, sizin ilahınız yücenin terbiyesini hiç görmemiş olan, onun büyüklüğünü:

onun “güçlü-elini,”

ve onun “uzanmış-kolunu,”

3- onun “alametlerini,”

ve onun “hareketlerini,”

mısırın ortasında onun yapmış olduğu firavuna, mısır kralı, ve onun bütün yurduna;

4- onun mısır ordusuna ne yaptığını,

onun “atlılarına,”

ve onun “arabacılarına,”

onun nasıl kızıl deniz sularının onların yüzlerine çarpmasına sebep olduğunu, onlar sizin peşinize düştüklerinde, böylece yücenin onların yok olmalarına sebep olduğunu, bugüne kadar.

5- ve sizinle ilgili olarak onun çölde neler yaptığını sizin ulaşmanıza kadar, ta bu yere kadar.

6- ve datan ve abiram hakkında onun ne yaptığını, eliabın oğulları, ruben oğlu, yeryüzünün nasıl ağzını açtığını ve onları yuttuğunu,

ve onların “ev-halkını,”

ve onların “çadır-ahalisini,”

ve onların ayaklarının altında olan bütün var olan şeyleri, bütün israilin ortasında.

7- gerçekten, sizin gözlerinizdi yücenin yapmış olduğu bütün bu büyük hareketleri görmekte olan.

8- o halde, siz tutacaksınız bütün emri benim size bugün emretmekte olduğum, ta ki siz gerekli güce sahip olabilesiniz

“girmek” için,

“almak” için,

“yurdu”

(32/2)

sizin şu an oraya geçmekte olduğunuz,

almak üzere.

9- ta ki siz günler uzatabilesiniz toprağın üzerinde, yücenin sizin babalarınıza söz verdiği onlara vermek için ve onların zürriyetine,

bir “yurt,”

taşıp-akmakta olan

----- -----
“süt” ve “bal”
----- -----

ile.

10- çünkü sizin almak için girmekte olduğunuz yurt: o mısır yurdu gibi değildir içinden çıkıp-gelmiş olduğunuz, orada tohumunuzu eker ve sonra onu ayağınız ile sular idiniz bir sebze bostanı gibi;

11- fakat

“yurt”

sizin şu an geçmekte olduğunuz

almak üzere,

bir yurdudur

“tepelerin,”

ve “derelerin;”

göklerin

“yağmurundan”

o içmektedir “suyunu;”

12- bir yurt ki, sizin ilahınız yüce onun bereketini ister: sizin ilahınız yücenin gözleri daima onun üzerindedir

yılın en “başından,”

yılın en “sonuna” kadar.

13- şimdi vaki olacak ki: eğer siz dinlerseniz, evet, dinlerseniz benim emirlerimi size benim bugün emrettiğim, sizin ilahınız yüceyi severek ve ona hizmet ederek

bütün “yüreğinizle,”

ve bütün “benliğinizle,”

14- ben sizin yurdunuzun yağmurunu vereceğim vaktinde,

ilk

“yağmuru,”

ve

son

“yağmuru;”

siz yiğacaksınız

sizin “buğdayınızı,”

sizin
“taze-içeceğinizi,”

ve sizin
“temiz-yağınızı;”

15- ben vereceğim

“otlağınızı”

sizin kırmızda, sizin hayvanlarınız için;

siz yiyeceksiniz ve siz doycaksınız.

- 16- dikkatli olun, ta ki sizin yüreğiniz aldanmasın ve siz sapıp başka ilahlara hizmet etmeyesiniz ve kendiniz onlara bel-eğmeyesiniz,
 17- yoksa yücenin kızgınlığı size karşı alevlenecektir, ve o gökleri kapatacaktır ve hiç yağmur olmayacaktır, ve yeryüzü kendi ürününü vermeyecektir, ve siz çabukça yok olacaksınız

üzerinden

 “iyi yurdun”

yücenin size vermekte olduğu!

- 18- siz yerleştireceksiniz

bu

 “benim kelimelerimi”

(32/2)

üzerine sizin
 “yüreğinizin,”

ve üzerine sizin
 “benliğinizin;”

siz onları bağlayacaksınız

ve onlar olacaklar

 bir “işaret”

 bir “alın-bağı”

olarak elinize,

gözlerinizin arasında,

- 19- siz onları öğreteceksiniz sizin oğullarınıza, onlar hakkında konuşarak

siz evinizde “otururken,”

siz yolunuzda “yürürken,”

siz “yattığımızda,”

siz “kalktığımızda.”

- 20- siz onları yazacaksınız evinizin kapı-süveleri üzerine ve kapılarınızın üzerine,

21- ta ki sizin günleriniz çokça olsun, sizin oğullarınızın günleriyle birlikte

üzerinde

“toprağın”

yücenin sizin babalarınıza söz verdiği,

onlara vermek için,

yeryüzü üzerindeki göklerin günleri boyunca.

22- gerçekten, eğer siz tutarsanız, evet, tutarsanız bütün bu emri benim size gözetmeniz için emrettiğim, sizin ilahınız yüceyi sevmek için, onun yollarında (32/4) yürümek için, ve ona tutunmak için,

23- yüce sürüp-çıkaracaktır bütün bu milletleri sizin önünüzde, ve siz sürüp-çıkaracaksınız

“milletleri”

sizden daha büyük ve daha azametli olan.

24- ayak tabanınızın basacağı her yer, o sizin olacaktır:

“çölden,”

ve “lebanandan,”

nehirden,

“firat
nehri,”

“arka
denize”

kadar,

sizin bölgeniz olacaktır.

25- sizin karşınızda hiçbir adam duramayacaktır;

sizin “yıldırtmanızı,”

ve sizin “ürpertmenizi,”

sizin ilahınız yüce koyacaktır üzerine

bütün

“yurdun”

sizin üzerine ayak basacağımız,

onun size vadetmiş olduğu gibi.

26- görün, ben bugün sizin önünüze koyuyorum kutsamayı veya uğursuzlamayı.

27- kutsamayı: eğer siz dinlerseniz sizin ilahınız yücenin emirlerini, benim bugün size emretmekte olduğum.

28- ve uğursuzlamayı: eğer siz dinlemezseniz sizin ilahınız yücenin emirlerini, ve saparsanız benim bugün size emretmekte olduğum yoldan, bilmediğiniz başka ilahların ardınca yürüyerek. (işaya, 29/13)

29- şimdi vaki olacak ki: sizin ilahınız yüce sizi getirdiği zaman

“yurda”

sizin şu an girmekte olduğunuz almak için,

siz koyacaksınız

kutsamayı

ve uğursuzlamayı

“gerazim dağı”

“ebal dağı”

üzerine,

üzerine.

30- onlar erdenin karşısında değiller mi, güneşin battığı patika üzerinde, kenanlıların yurdunda, ovalıkta yerleşmiş bulunan, gilgalin karşı tarafında, yakınında görme meşelerinin?

31- çünkü siz erdeni geçmektesiniz,

“girmek” için,

“almak” için,

“yurdu”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu;

siz onu “aldığınızda,”

siz onda “yerleştiğinizde,”

32- dikkatli olacaksınız siz gözetmek için bütün

“kuralları,”

ve “düzenlemeleri,”

benim bugün sizin önünüze koyduğum.

BÖLÜM 12

1- işte bunlar

“kurallardır,”

ve “düzenlemelerdir,”

sizin gözetmek için dikkatli olmanız gereken

“yurtta,”

yücenin, sizin babalarınızın ilahı, size vermiş olduğu, almanız için,

toprağın üzerinde yaşadığınız bütün günler boyunca:

2- siz

“tahrip edeceksiniz,”

evet,

“tahrip edeceksiniz,”

bütün yerleri sizin sürüp-çıkarmakta olduğunuz milletlerin kendi ilahlarına hizmet ettikleri,

yüksek “tepelerde,”

ve “dağlarda,”

ve her gür
“ağacın” altında;

(davud, 1/2-3)

3-

siz yıkacaksınız

onların “mezbahlarını!”

siz parçalayacaksınız

onların “dikili-sütunlarını!”

onların “kutsal-direklerini”

siz ateşle yakacaksınız!

onların ilahlarının
“yontulmuş-görüntülerini”

siz kesip atacacaksınız!

4- siz böyle yapmayacaksınız sizin ilahınız yüce ile;

5- bilakis,

o “yere”

sizin ilahınız yücenin seçtiği sizin bütün gruplarınızın arasından, kendi ismini oraya koymak için, onu yerleşik kılmak için, siz araştıracaksınız ve oraya geleceksiniz,

6- siz oraya getireceksiniz

sizin “yakılan-takdimelerinizi,”

ve sizin “kurbanlık-takdimelerinizi,”

sizin “ondalıklarınızı,”

ve sizin ellerinizin “sadakasını,”

sizin “adak-takdimelerinizi,”

ve sizin “gönüllü-takdimelerinizi,”

sizin “sığır-sürünüzün” ilk-doğanlarını,

ve sizin “koyun-sürünüzün” ilk-doğanlarını,

7- ve siz orada yiyeceksiniz, sizin ilahınız yücenin huzuru önünde; siz sevineceksiniz sizin ellerinizin bütün emeğinde, siz ve sizin ev-halkınız, sizin ilahınız yücenin onlarla sizi kutsamış olduğu.

8- siz yapmayacaksınız, bugün bizim burada yapıyor olduğumuz herşeye göre, her adamın, onun kendi gözlerinde doğru olana göre,

9- çünkü siz henüz gelmediniz şimdiye kadar

“dinlenme-yerine,”

“miras-yurduna,”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu.

10- siz erdeni geçip yerleştiğinizde

“yurda,”

sizin ilahınız yücenin sebep olduğu sizin miras almanıza,

ve o size rahat verdiğiğinde çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan, ve siz güvenlik içinde orada yerleştiğinizde,

11- o şöyle olacak:

o “yerde”

sizin ilahınız yücenin seçtiği, kendi ismini yerleşik kılmak için,

oraya siz getireceksiniz benim size bütün emrettiğimi:

sizin “yakılan-takdimelerinizi,”	ve sizin “kurbanlık-takdimelerinizi,”
sizin “ondalıklarınızı,”	ve sizin ellerinizin “sadakasını,”
-----	-----

ve sizin yüce için adadığımız bütün sizin en seçme “adak-takdimelerinizi.”

12- ve siz sevineceksiniz sizin ilahınız yücenin huzuru önünde; siz, sizin oğullarınız ve sizin kızlarınız, sizin hizmetkarlarınız ve sizin hanım-işçileriniz, ve sizin kapılarınızda olan levili, çünkü onun hiçbir payı veya mirası yoktur sizinle birlikte.

13- dikkatli olun, ta ki sizin yakılan-takdimelerinizi gördüğünüz her yerde takdim etmeyesiniz siz.

14- fakat sadece yücenin sizin grupsal mıntıklarınızın birinde seçtiği yerde, orada siz takdim edeceksiniz sizin yakılan-takdimelerinizi, orada siz gözeteceksiniz benim size bütün emrettiğimi.

15- sadece bütün canınızın arzuladığı diğer zamanlarda siz kesebilirsiniz ve et yiyebilirsiniz, sizin ilahınız yücenin kutsamasına göre, sizin bütün kapılarınızın içinde onun size vermiş olduğu; murdar olan ve tahir olan ondan aynı şekilde yiyebilir, geyik (yenildiği) gibi, ve ceylan (yenildiği) gibi.

16- sadece kanı siz yemeyeceksiniz, yeryüzünün üzerine siz onu akıtacaksınız, su gibi.

17- ve siz yemeyeceksiniz sizin kapılarınızın içinde ondalıklarınızı

sizin “buğdayınızın,”

sizin veya sizin
“taze-içeceğinizin,” “temiz-yağınızın,”

veya ilk-doğanları

sizin “sığır-sürünüzde,” veya sizin “koyun-sürünüzde,”

veya hiçbir

sizin adadığımız veya sizin
“adak-takdimelerinizi,” “gönüllü-takdimelerinizi,”

veya

sizin elinizin “sadakasını;”

18- fakat sizin ilahınız yücenin huzuru önünde siz onu yiyeceksiniz, sizin ilahınız yücenin seçtiği o yerde: siz, sizin oğlunuz ve sizin kızınız, sizin hizmetkarınız ve sizin hanım-işçiniz, ve sizin kapılarınızda olan levili. siz sevineceksiniz sizin ilahınız yücenin huzuru önünde, sizin elinizin bütün emeğinde.

19- dikkatli olun, ta ki siz leviliyi terk etmeyesiniz, sizin toprağınızda sizin bütün günleriniz boyunca.

20- sizin ilahınız yüce sizin bölgenizi genişlettiğinde, onun size vadetmiş olduğu gibi, ve siz dediğinizde: “ben et yemek istiyorum,” çünkü sizin canınız et yemek arzuluyor, sizin bütün canınızın arzusuna göre siz et yiyebilirsiniz.

21- eğer o sizden çok uzaksa, sizin ilahınız yücenin oraya kendi ismini koymak için seçtiği yer, siz kesebilirsiniz içinden

sizin “sığır-sürünüzün,”

ve sizin “koyun-sürünüzün,”

yücenin size vermiş olduğu, benim size emrettiğim gibi, ve siz yiyebilirsiniz sizin kapılarınızın içinde, bütün sizin canınızın arzusuna göre.

22- iyice anlayın, ceylan ve geyik yenildiği gibi, siz onu böylece yiyebilirsiniz; murdar olan ve tahir olan, beraberce onlar onu yiyebilirler.

23- sadece güçlü olun kanı yememek için, çünkü kan candır; siz canı yemeyeceksiniz et ile birlikte!

24- siz onu yemeyeceksiniz, yeryüzü üzerine siz onu akıtacaksınız, su gibi.

25- siz onu yemeyeceksiniz, ta ki o iyi gitsin sizin için ve sizin oğullarınız için sizden sonra. gerçekten, siz yapmalısınız doğru olanı yücenin gözlerinde!

26- sadece

sizin “kutsal-takdimelerinizi”
sahip olduğunuz,

ve sizin “adak-takdimelerinizi,”

siz kaldıracaksınız ve geleceksiniz yücenin seçtiği yere.

27- siz arzedeceksiniz sizin yakılan-takdimelerinizi, eti ve kanı sizin ilahınız yücenin mezbahı üzerinde. sizin kurbanlık-takdimelerinizin kanını siz akıtacaksınız üzerinde

“mezbahın”

sizin ilahınız yüceye ait olan.

fakat eti siz yiyebilirsiniz.

28- dikkatli olun dinlemek için

bu “kelimeleri”

(32/2)

benim size emrettiğim,

ta ki o sizin için iyi gitsin ve sizin oğullarınız için sizden sonra, çağlar boyu, ta ki siz yapabilesiniz

“iyi” olanı,

ve “doğru” olanı,

sizin ilahınız yücenin gözlerinde.

29- sizin ilahınız yüce milletleri kesip attığı zaman sizin girmekte olduğunuz yerde,

onları sürüp-çıkarmak için

sizin önünüzde,

ta ki siz onları sürüp-çıkarsınız

ve

yerleşesiniz “onların yurduna,”

30- dikkatli olun, ta ki siz onların ardınca tuzağa düşürülmeyesiniz, onlar sizin önünüzde helak edildikten sonra, ta ki onların ilahları hakkında araştırıp demeyesiniz: bu milletler kendi ilahlarına nasıl hizmet etmektedirler? ben de böyle yapacağım, ben de!

31- siz böyle yapmayacaksınız sizin ilahınız yüce ile, çünkü yüce için rezalet olan herşeyi, onun nefret ettiği, onlar kendi ilahları için yapmaktadırlar; gerçekten, kendi oğullarını ve kendi kızlarını dahi onlar ateşle yakmaktadırlar kendi ilahlarına!

BÖLÜM 13

1- benim size emretmekte olduğum herşeyi, gözetmek için siz dikkatli olacaksınız;

siz ona		siz ondan
-----		-----
“katmayacaksınız,”	(4/2)	“azaltmayacaksınız!”
-----		-----

2- sizin aranızda bir haberci veya bir düş düşleyici çıktığında, ve o size bir işaret veya bir alamet verdiğinde,

3- ve o gerçekten olduğunda, onun size konuşup-bildirdiği işaret veya alamet, diyerek: haydi başka ilahların ardınca yürüyelim --sizin bilmediğiniz-- ve haydi onlara hizmet edelim,

4- siz o habercinin veya o düş düşleyicinin kelimelerini dinlemeyeceksiniz, çünkü sizin ilahınız yüce sizi test etmektedir, bilmek için: siz gerçekten seviyor musunuz sizin ilahınız yüceyi

bütün “yüreğinizle,”

ve bütün “benliğinizle.”

5- sizin ilahınız yücenin ardınca siz yürüyeceksiniz, siz onu ürperti içinde anacaksınız,

onun “emirlerini”
siz tutacaksınız,

onun “sesini”
siz dinleyeceksiniz,

siz ona hizmet edeceksiniz, siz ona tutunacaksınız.

6- şimdi o haberci veya o düş düşleyici öldürülecektir, çünkü o sizin ilahınıza karşı kusurlu konuşmuştur, sizi mısır yurdundan alıp-çıkarmış olan, sizi köleler evinden azad etmiş olan, sizi böylece saptırmaya yeltenerek sizin ilahınız yücenin yürümenizi size emrettiği yoldan; böylelikle siz yakıp-ataacaksınız

“kötüyü”

sizin aranızdan!

7- o sizi çeldiğinde, sizin kardeşiniz, sizin annenizin oğlu, veya sizin oğlunuz, veya sizin kızınız, veya sizin koynunuzdaki karınız, veya sizin komşunuz senin tam kendin gibi biri olan, gizliden, diyerek: haydi gidelim, haydi başka ilahlara hizmet edelim, sizin bilmediğiniz, sizin ve sizin babalarınızın,

o kasabayı ve onun bütün ganimetini tamamen sizin ilahınız yüceye; o olacaktır

bir “yığın,”

çağlar boyunca,

siz onun üzerine tekrar inşa etmeyeceksiniz!

18- ve sizin elinize yapışmayacak hiçbir şey

“helak için ayrılmış” olandan,

ta ki yüce dönsün onun kızgınlığının alevlenmesinden ve size şefkat göstere, size şefkat göstererek ve

sizi kılarak

“çok,”

onun sizin babalarınıza söz vermiş olduğu gibi.

19- gerçekten, siz dinleyeceksiniz sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...) tutarak

bütün

onun “emirlerini”

benim bugün size emrettiğim,

yaparak doğru olanı sizin ilahınız yücenin gözlerinde.

BÖLÜM 14

1- siz hizmetkarlırsınız sizin ilahınız yüceye! siz yara açmayacaksınız bedenlerinizde, siz gözlerinizin arasını tüysüz kılmayacaksınız ölü için.

2- çünkü siz bir ulusunuz has kılınmış sizin ilahınız yüceye, o sizsiniz yücenin seçtiği ona olmak için

bir

 “iyice-hazinelendirilmiş”

ulusu,

toprağın yüzü üzerindeki bütün ulusların arasında.

3- siz yemeyeceksiniz hiçbir rezil şeyi!

4- sizin yiyebileceğiniz hayvanlar şunlardır: sığır, koyun, ve keçi,

5- geyik, ceylan, ve sığın; yaban keçisi, karaca, ahu, ve dağ koyunu,

6- ve diğer her hayvan yarık tırnaklı veya tırnağı çatal olan, geviş getiren, hayvanlar arasında, onu siz yiyebilirsiniz.

7- fakat geviş getirenler arasında, yarık tırnaklı olanlar, çatallaşmış, arasında sizin yemeyeceğiniz şunlardır: deve, tavşan, ve kaya porsuğu, çünkü onlar geviş getirirler, fakat onlar çatal tırnaklı değildirler;

 onlar sizin için “murdardır!”

8- ve domuz, çünkü o çatal tırnaklıdır fakat geviş getirmez;

 o sizin için “murdardır!”

 onların “etinden”

siz yemeyeceksiniz,

 onların “cesetlerine”

siz dokunmayacaksınız!

9- bütün denizin içinde olanlardan sizin yiyebileceğiniz şunlardır: kanatlı ve pullu olanların hepsini siz yiyebilirsiniz.

10- fakat kanatlı ve pullu olmayanların hiçbirini siz yemeyeceksiniz;

 o sizin için “murdardır!”

- 11- her tahir kuşu, siz yiyebilirsiniz.
 - 12- fakat onlardan sizin yemeyeceğiniz şunlardır: kartal, tavşancıl, ve karakuş,
 - 13- toy, şahin, ve türüne göre çaylak,
 - 14- türüne göre bütün kargalar,
 - 15- devekuşu, kukuma, ve türüne göre atmaca;
 - 16- küçük baykuş, büyük baykuş, ve kuğu kuşu,
 - 17- saka kuşu, akbaba, ve karabatak,
 - 18- leylek, ve türüne göre balıkcıl, hüdhüd, ve yarasa.
- 19- şimdi her tür haşarat uçabilen;

o sizin için “murdardır!”

onlar yenilmeyecektir.

- 20- her tahir uçanı, siz yiyebilirsiniz.
- 21- siz hiçbir cesedi yemeyeceksiniz. sizin kapılarınızda olan garibe siz onu verebilirsiniz, ta ki o yesin, veya o bir yabancıya satılabilir, çünkü siz bir ulusunuz has kılınmış sizin ilahınız yüceye; siz oğlağı pişirmeyeceksiniz onun anasının sütünde!
- 22- siz ondalığını ayıracaksınız, evet, ondalığını ayıracaksınız bütün sizin tohumunuzun ürününün, tarladan her çıkanın, yıldan yıla.
- 23- siz yiyeceksiniz, sizin ilahınız yücenin huzuru önünde, onun seçtiği yerde kendi ismini yerleşik kılmak için, ondalığını

sizin “buğdayınızın,”

sizin ve sizin
“taze-içeceğinizin,” “temiz-yağınızın,”

ve ilk-doğanlarından

sizin “koyun-sürünüzün,”

ve sizin “sığır-sürünüzün,”

ta ki siz öğrenesiniz anmayı sizin ilahınız yüceyi ürperti içinde, bütün günler boyunca.

24- fakat yolculuk sizin için çok fazla ise, ve siz onu taşımaya güç yetiremiyorsanız, çünkü o size çok uzak, sizin ilahınız yücenin seçtiği yer kendi ismini koymak için, çünkü gerçekten sizin ilahınız yüce sizi kutsayacaktır:

25- siz hediyenizi gümüş-paraya çevirebilirsiniz, ve siz gümüş-parayı elinize alıp gidebilirsiniz sizin ilahınız yücenin seçtiği yere.

26- ve siz gümüş-parayı verebilirsiniz sizin canınızın arzuladığı herşey için, sığırlar ve koyunlar için, içecek ve mayhoşlatıcı için, sizin canınızın çekebileceği herşey için, siz onu orada yiyebilirsiniz, sizin ilahınız yücenin huzuru önünde; ve siz sevineceksiniz, siz ve sizin ev-halkınız.

27- şimdi, sizin kapılarınızda olan levili, siz onu terk etmeyeceksiniz, çünkü onun bir payı veya mirası yoktur sizin yanınızda.

28- üç yılın sonunda, siz getireceksiniz sizin ürününüzün bütün ondalığını, o yılda, ve siz onu sizin kapılarınızın içinde depolayacaksınız.

29- ve o geldiğinde, levili --çünkü onun bir payı veya mirası yoktur sizin yanınızda-- ve garib, yetim, ve dul sizin kapılarınızda olan, onlar yiyecekler ve doyacaklar, ta ki sizin ilahınız yüce sizi kutsasın

bütün

sizin elinizin “yaptıklarında,”

sizin yapmakta olduğunuz.

BÖLÜM 15

1- yedi yılın sonunda, siz bir rahatlatma yapacaksınız.

2- şimdi rahatlatma işi şöyledir: o rahat bırakacaktır, her alacaklı olan kendi elinden, onun kendi komşusuna veya kendi kardeşine borç verdiğini, çünkü yücenin rahatlatması ilan olunmuştur!

3- yabancıyı siz sıkıştırabilirsiniz, ve size ait olanı; sizin kardeşinize gelince, sizin eliniz onu rahat bırakacaktır.

4- fakat sizin aranızda hiç fakir kişi olmayacaktır, çünkü yüce

“kutsayacak,” evet, “kutsayacak,”

sizi

“yurtta,”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu, bir miras olarak,
almanız için.

5- sadece eğer siz

“dinlerseniz,” evet, “dinlerseniz,”

sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...), dikkatli olarak gözetmek için bütün bu emri benim size bugün emretmekte olduğum.

6- gerçekten, sizin ilahınız yüce sizi kutsayacaktır, onun size vadetmiş olduğu gibi;

siz birçok milletlerin
“rehin” vermelerine
sebeb olacaksınız,

fakat siz
“rehin” vermeyeceksiniz;

siz birçok milletlerin
üzerlerinde
“yöneticilik” edeceksiniz,

fakat sizin üzerinizde
onlar “yöneticilik” etmeyecekler.

7- sizin aranızda bir fakir kişi olduğunda, sizin kardeşlerinizden biri, sizin kapılarınızdan birinde

üzerinde

 “yurdun”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

siz katılaştırmayacaksınız sizin yüreğinizi, siz kapatmayacaksınız sizin elinizi sizin kardeşinize, fakir olana.

8- bilakis, siz açacaksınız, evet, açacaksınız sizin elinizi ona, ve ödünç vereceksiniz, evet, ödünç vereceksiniz ona, onda olan eksikliği, kendisinde eksik kalan, gidermeye yetecek miktarda.

9- dikkatli olun, ta ki sizin yüreğinizde bir kelime olmasın, aşağılık olan, diyerek: “yedinci yıl, rahatlatma yılı, yaklaşıyor,” ve bu yüzden sizin gözünüz hastalıklı bakarsa sizin kardeşinize karşı, fakir olana, ve siz ona vermezseniz, ve o yüceyi çağırırsa sizden ötürü, ve böylece siz günaha girmiş olursunuz.

10- siz vereceksiniz, evet, vereceksiniz ona, sizin yüreğiniz hastalıklı olmamalı sizin ona vermenizde, çünkü bu işten ötürü sizin ilahınız yüce sizi kutsayacaktır

sizin bütün “yaptıklarınızda,”

ve bütün o “emeklerinde”
sizin elinizin!

11- çünkü fakirler yurdun ortasından asla kalkmayacaklar; bunun için ben size emredip diyorum: siz açacaksınız, evet, açacaksınız sizin elinizi sizin kardeşinize,

sizin “hakir” olanınıza,

ve sizin “fakir” olanınıza,

sizin “yurdunuzda!”

(32/2)

12- sizin kardeşiniz size satıldığı zaman, ibrani-erkek veya ibrani-dişi, ve size hizmet ettiğinde altı yıl, şimdi yedinci yılda siz onu hür olarak salacaksınız, özgürce, sizin yanınızdan.

13- şimdi siz onu hür olarak salduğumuzda, özgürce, sizin yanınızdan, siz onu eli boş şekilde hür olarak salmayacaksınız;

14- siz bağışlayacaksınız, evet, bağışlayacaksınız ona sizin koyun sürünüzden, sizin harmanınızdan ve sizin teknenizden, sizin ilahınız yücenin sizi kutsamış olduklarından, siz ona vereceksiniz.

15- siz hatırlamalısınız ki, bir köleydiniz siz mısır yurdunda, ve sizin ilahınız yüce sizi azad etti;

bu sebeble,

ben size emrediyorum

bu “kelimeyi”

bugün! (32/2)

16- şimdi vaki olacak ki, eğer o size derse: ben sizin yanınızdan çıkmayacağım, çünkü ben sizi seviyorum ve sizin ev-halkınızı, çünkü o iyi gitmektedir onun için sizin yanınızda,
17- o zaman siz alacaksınız bir delici-nesne ve onu geçireceksiniz onun kulağından, ta kapının içine kadar, ve böylece o sizin hizmetkarınız olacaktır ebediyen; sizin hanım-işçinize de siz aynen böyle yapacaksınız.

18- siz bunun güç görünmesine izin vermeyeceksiniz kendi gözlerinizde, siz onu hür olarak salıverdiğinizde, özgürce, sizin yanınızdan, çünkü bir gündelikçinin gündeliğinin iki misli o size hizmet etmiştir, altı yıl boyunca. ve bundan sonra yüce sizi kutsayacaktır sizin yapmakta olduğunuz herşeyde.

19- her ilk-doğanı yavrulanmış olan

sizin “koyun-sürünüzde,”

ve sizin “sığır-sürünüzde,”

“erkek” olanı,

siz sunacaksınız sizin ilahınız yüceye;

siz iş görmeyeceksiniz
sizin sığırınızın “ilk-doğanıyla,”

siz kırkmayacaksınız
sizin koyununuzun “ilk-doğanını.”

20- siz onu yiyeceksiniz sizin ilahınız yücenin huzuru önünde, yıldan yıla, yücenin seçtiği yerde, siz ve sizin ev-halkınız.

21- şimdi eğer onda bir kusur varsa,

“topal” ise,

veya “kör” ise,

hastalık olarak herhangi bir kusur, siz onu kesmeyeceksiniz sizin ilahınız yüceye.

22- sizin kapılarımızın içinde siz onu yiyeceksiniz, murdar olan ve tahir olan beraber; ceylan (yenildiği) gibi, ve geyik (yenildiği) gibi.

23- sadece onun kanını siz yemeyeceksiniz, yeryüzünün üzerine siz onu akıtacaksınız, su gibi.

BÖLÜM 16

1- abib ayını tutacaksınız. siz gözeteceksiniz atlatıp-esirgetmeyi sizin ilahınız yüce için, çünkü abib ayında sizin ilahınız yüce sizi mısırdan alıp-çıkardı, geceleyin.

2- siz keseceksiniz atlatıp-esirgetme takdimesini sizin ilahınız yüceye,

“koyun-sürüsünden,”

ve “sığır-sürüsünden,”

yücenin kendi ismini yerleşik kılmak için seçtiği yerde.

3- siz onu maya ile yemeyeceksiniz; yedi gün boyunca siz onu matzo ile yiyeceksiniz,

“düşkünlük ekmeği,”

çünkü siz telaş içinde çıkmıştınız mısır yurdundan, ta ki siz hatırlayasınız sizin mısır yurdundan çıkış gününüzü, sizin hayatınızın bütün günleri boyunca.

4- sizde mayalama görülmeyecek, sizin bütün bölgenizde, yedi gün boyunca, gece boyu kalmayacak sizin birinci günde ve gün-batımında kesmiş olduğunuz etten, gün-ağarmasına kadar.

5- siz atlatıp-esirgetme takdimesini kesemezsiniz asla sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu sizin kapılarımızın herhangi birinde;

6- fakat sizin ilahınız yücenin kendi ismini yerleştirmek için seçtiği yerde keseceksiniz ancak siz atlatıp-esirgetme takdimesini, batım vaktinde, güneş batarken, tam sizin mısırdan çıkış vaktinizde.

7- siz onu pişireceksiniz ve siz onu yiyeceksiniz sizin ilahınız yücenin seçtiği yerde. sonra siz çıkacaksınız, gün-ağarmasında, ve dönüp-gideceksiniz sizin çadırlarınıza.

8- altı gün boyunca siz matzo yiyeceksiniz, yedinci gün ise sizin ilahınız yüce için kısıtlamadır; siz hiçbir iş yapmayacaksınız.

9- siz kendiniz için yedi hafta sayacaksınız; ekine orak salınmaya başlandığı vakitten itibaren siz saymaya başlayacaksınız, yedi hafta.

10- siz gözeteceksiniz haftalar hac-festivalini, sizin ilahınız yüce için, vereceğiniz sizin elinizin gönüllü-takdimelerinin bereketine göre, sizin ilahınız yücenin sizi kutsadığı gibi.

11- ve siz sevineceksiniz sizin ilahınız yücenin huzuru önünde; siz, sizin oğlunuz ve sizin kızınız, sizin hizmetkarınız ve sizin hanım-işçiniz, ve levili sizin kapılarınızda olan, ve garib, yetim, ve dul sizin aranızda olan, sizin ilahınız yücenin kendi ismini yerleşik kılmak için seçtiği yerde.

12- siz hatırlamalısınız ki, bir köleydiniz siz mısırdadır; böylece siz

“dikkat-edeceksiniz,”

ve “gözeteceksiniz,”

bu “kuralları.”

13- siz kendiniz için gözeteceksiniz barakalar hac-festivalini, yedi gün boyunca, sizin devşirip-yığmanızda, sizin harmanınızdan ve sizin teknenizden.

14- siz sevineceksiniz hac-festivalinizde; siz, sizin oğlunuz ve sizin kızınız, sizin hizmetkarınız ve sizin hanım-işçiniz, levili, garib, yetim, ve dul sizin kapılarınızda olan.

15- yedi gün boyunca siz kutlayacaksınız hac-festivalini sizin ilahınız yüce için, yücenin seçtiği yerde, çünkü sizin ilahınız yüce sizi kutsamaktaydı

sizin bütün “ürününüzde,”

ve bütün o “yaptıklarınızda”
sizin ellerinizin,

ve siz olacaksınız, oh ne mutlu!

16- yılın üç vaktinde, sizin bütün erkekleriniz görünecekler sizin ilahınız yücenin huzurunda, onun seçtiği yerde: matzo hac-festivalinde, haftalar hac-festivalinde, ve barakalar hac-festivalinde; ve hiç kimse eli boş görünmeyecek yücenin huzurunda;

17- fakat her adam kendi elinin kapasitesine göre verecektir, sizin ilahınız yücenin kutsamasına göre onun size vermiş olduğu.

18- hakimler ve yetkililer siz edineceksiniz kendiniz için, sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu bütün sizin kapılarınızın içinde, sizin grupsal mantıklarınız için; onlar ulusa denk bir adaletle hükmedeceklerdir.

19- siz hüküm için gelen bir davayı asla savsaklamayacaksınız, siz hiçbir yüzü kayırmayacaksınız, ve siz hiçbir rüşvet almayacaksınız; çünkü rüşvet zeki olanların gözlerini köreltir, ve adaletli olanların kelimelerini eğritir.

20- "denkliği," "denkliği,"
siz arayacaksınız!

ta ki siz yaşayasınız

ve alacaksınız

"yurdu"

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu!

21- siz kendinize dikmeyeceksiniz

hiçbir "aşera,"

veya hiçbir tür "ağaç,"

yanında

"mezbahın"

sizin ilahınız yüceye ait olan,

sizin kendiniz için yaptığımız;

22- ve siz kendinize yükseltmeyeceksiniz herhangi bir

"dikili-taş"

sizin ilahınız yücenin nefret ettiği gibi.

BÖLÜM 17

1- siz kesmeyeceksiniz hiçbir takdime sizin ilahınız yüceye

“sığırdan,”

veya “koyundan,”

onda bir kusur bulunan, herhangi bir hastalık, çünkü o bir rezalet-davranıştır sizin ilahınız yüceye karşı!

2- sizin aranızda bulunduğunda, sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu sizin kapılarınızın birinde, bir erkek veya bir kadın sizin ilahınız yücenin gözlerinde hastalıklı olanı yapan, onun ahdini bozmak için,

3- gidip hizmet ederek başka ilahlara, ve kendisi onlara bel-eğerek, güneşe veya aya veya göğün zorlu-kuvvetlerinden birine, benim emretmediğim,

4- ve o size haber verildiğinde; önce siz işiteceksiniz ve siz iyice soruşturacaksınız, ve işte: bu iş gerçek ve doğru ise --bu rezalet hakikaten yapılmış israilde--

5- o zaman siz o adamı veya o kadını çekip-alacaksınız, bu kötü şeyi yapmış olan, sizin kapılarınıza, erkeği veya kadını; ve siz onları taşılayacaksınız taşlarla, ta ki onlar ölene kadar.

6- ancak iki şahidin veya üç şahidin ifadesiyle ölüme-müstahak-olan biri öldürülecektir; o sadece bir şahidin ifadesiyle öldürülmeyecektir.

7- şahitlerin eli ona karşı olacaktır, en başta, onu öldürmek için, ve bütün ulusun eli, bundan sonra; böylelikle siz yakıp-atacaksınız

“kötüyü”

sizin ortanızdan!

8- bir kanuni-mesele sizin için çok sıradışı ise, adalet hususunda, kan ile kan arasında, hüküm ile hüküm arasında, dövüş ile dövüş arasında, sizin kapılarınızın içindeki bütün çekişme meselelerinde, siz kalkacaksınız ve gideceksiniz sizin ilahınız yücenin seçtiği yere,

9- siz geleceksiniz levili bilginlere ve o günlerde orada olan hakime; siz soruşturacaksınız, ve onlar size hüküm kelimesini bildirecekler.

10- sonra siz yapacaksınız size bildirilen bu kelimeye göre, yücenin seçtiği o yerde; siz dikkatli olacaksınız gözetmek için onların size kanun-olarak-ilettiklerini.

11- onların size ilettikleri ----- bu “kanuna” ----- göre,	onların size bildirdikleri ----- bu “düzenlemeye” ----- göre,
--	---

siz yapacaksınız;

siz sapmayacaksınız onların size bildirdikleri kelimededen, sağa veya sola.

12- şimdi küstahlıkla davranan adam, dinlemeyerek bilgini orada sizin ilahınız yüceye görev yapmak için duran, veya hakimi: öldürülecektir o adam! böylelikle siz yakıp-atacaksınız

 “kötüyü”

israilden!

13- ve bütün ulus dinleyecek ve ürperecekler, ve artık bir daha küstahca davranmayacaklar.

14- siz girdiğinizde

 “yurda”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

ve siz onu “aldığınızda,”

ve siz onda “yerleştiğinizde,”

eğer siz dersenez: ben kendi üzerime bir kral koyacağım benim çevremdeki bütün diğer uluslar gibi,

15- siz koyabilirsiniz, evet, koyabilirsiniz kendi üzerinize bir kral sizin ilahınız yücenin seçeceği; sizin kardeşlerinizin arasından ancak siz kendi üzerinize bir kral koyabilirsiniz, siz kendi üzerinize bir yabancı adamı dikemezsiniz, size kardeş olmayan.

16- sadece o kendisi için atlar çoğaltmayacaktır, ve o ulusu mısır geri döndürmeyecektir atlar çoğaltabilmek için, çünkü yüce size demişti: siz bir daha asla o yola geri dönmeyeceksiniz!

17- ve o kendisi için hatunlar çoğaltmayacaktır, ta ki onun yüreği saptırılmasın; ve o kendisi için gümüş veya altın çoğaltmayacaktır aşırı derecede.

18- fakat vaki olacak ki: o kendi krallığının tahtına oturduğu zaman, o kendisi için yazacaktır bu kanunun bir nüshasını levili bilginlerin huzuru önünde bulunan asıl-dokümandan.

19- o onun yanında kalacaktır, o onu okuyacaktır kendi hayatının bütün günleri boyunca, ta ki o öğrenebilsin onun ilahı yüce için ürperti duymayı, dikkatli olmayı

bütün

bu "kelimeleri"

(32/2)

hakkında,

bu "kanunların,"

ve bu "kuralların,"

onları gözetmek için;

20- ta ki onun yüreği onun kardeşleri üstünde yükselmesin, ta ki o sapmasın emredilenden, sağa veya sola; ta ki o günler uzatabilsin kendi krallığı üzerinde, o ve onun oğulları, israilin ortasında.

BÖLÜM 18

1- levili bilginler için olmayacaktır --bütün levi grubu-- hiçbir pay veya miras israil ile; yücenin ateş-takdimelerini, ve onun mirasını, onlar yiyebilirler.

2- fakat o normal-miras sahibi olmayacaktır, onun kardeşlerinin arasında;

yüce

onun "mirasıdır,"

(33/7-9)

kendisinin ona vadetmiş olduğu gibi.

3- şimdi bu bilginlere ulustan, kurban-takdimeleri kesenlerden,

“sığırdan” olsun,

veya “koyundan” olsun,

düşen hak şu olacaktır: bu bilgine kol, çene, ve işkembe verilecektir.

4- en iyi kısmını

sizin “buğdayınızın,”

sizin ve sizin
“taze-içeceğinizin,” “temiz-yağınızın,”

ve en iyi kısmını sizin koyunlarınızın “yapağısından” siz ona vereceksiniz.

5- çünkü sizin ilahınız yüce onu seçmiştir sizin bütün gruplarınızdan,

içeride “durması”

görev “yapması”

için,

için,

yücenin ismiyle;

o ve onun oğulları, gelecek bütün günler boyunca.

6- şimdi bir levili geldiğinde sizin kapılarınızdan birinden, bütün israilden, orada garib-olarak-gezmekte iken, ve o geldiğinde, bütün onun canının arzusuyla, yücenin seçtiği yere,

7- ve görev yaptığında onun ilahı yücenin ismiyle, onun bütün kardeşleri gibi, levililer orada yücenin huzuru önünde içeride durmakta olan:

8- mutat-hak üzere olan bir hakkı onlar yiyebilirler, onların babalarının mallarının satış-gelirlerinden ayrı olarak.

9- siz

girdiğinizde

 “yurda,”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

siz yapmayı öğrenmeyeceksiniz o milletlerin rezaletleri gibi.

10- sizin aranızda bulunmayacaktır hiçbir kimse kendi oğlunu veya kızını ateşten geçiren, veya falcılık ile fal bakan, gizli bir büyücü, bir sihirbaz, veya bir afsuncu,

11- veya düğüm-bağları bağlayan, veya bir cinler ve şöhretli ruhlar arayıcısı, veya bir ölümler soruşturucusu.

12- çünkü bu şeyleri yapan her kimse yüceye bir rezalettir;

ve bu rezaletler yüzünden sizin ilahınız yüce

onları sürüp-çıkarmaktadır

 sizin önünüzde!

13- siz yüreği-bütün olacaksınız sizin ilahınız yüce ile!

14- çünkü bu milletler, sizin almak için gelmekte olduğunuz,

 “büyücüleri,”

 ve “falcıları,”

onlar dinlerler,

fakat siz, sizin ilahınız yüce sizi böyle yapmadı!

15- sizin aranızdan bir haberci, sizin kardeşlerinizden, benim gibi, sizin ilahınız yüce çıkaracaktır sizin için; siz onu dinleyeceksiniz.

16- bütün sizin dilediğinize göre sizin ilahınız yüceden horebde toplanma gününde, diyerek: ben artık benim ilahım yücenin sesini işitmeye devam etmeyeyim, ve bu büyük ateşi ben artık görmeyeyim, ta ki ben ölmeyeyim!

17- ve yüce bana dedi: onlar iyi yapıp-söylediler onların konuşmalarında.

18- bir haberci ben çıkaracağım onlar için, onların kardeşleri arasından, senin gibi;

ben koyacağım

benim “kelimelerimi”

(32/2)

onun ağzına,

ve o onlara konuşup-bildirecektir benim ona tüm emrettiklerimi.

19- ve vaki olacak ki: her adam dinlemeyen

benim “kelimelerimi,”

(32/2)

onun benim isimle konuşup-bildirdiği,

ben kendim ondan hesap-soracağım.

20- fakat küstahlıkla benim isimle bir kelime konuşup-bildiren haberci, benim ona konuşup-bildirmediği için asla emretmediğim, veya o başka ilahların ismiyle konuşup-bildiren: o haberci ölecektir!

21- şimdi eğer siz dersiniz sizin yüreğinizde: biz nasıl bileceğiz ki, o bir kelimedir yücenin asla konuşup-bildirmediği?

22- eğer haberci yücenin ismiyle konuşup-bildirirse, fakat o kelime hiç

“olmazsa,”

“çıkılmazsa,”

işte o bir kelimedir yücenin asla konuşup-bildirmediği; haberci küstahlıkla onu konuşup-bildirmiştir; siz ondan korkmayacaksınız!

BÖLÜM 19

1- sizin ilahınız yüce milletleri kesip-attığında,

“yurtlarını”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

ve siz onları sürüp-çıkardığınızda ve yerleştiğinizde

onların “kasabalarında,”

ve onların “evlerinde;”

2- siz kendiniz için üç kasaba ayıracaksınız

ortasında

sizin “yurdunuzun,”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

almanız için.

3- ve yolu ölçeceksiniz kendiniz için ve üçe böleceksiniz

bölgesini

sizin “yurdunuzun,”

sizin ilahınız yücenin size sebep olduğu,

miras almanız için.

4- şimdi, bu oraya kaçan katilin meselesidir, ta ki o hayatta kalabilsin, kendi komşusunu vuran hiçbir kasıt olmadan, ve o ona karşı hiçbir nefret beslememişken dün veya evvelki günden,

5- veya kendi komşusuna rastlayan ormanda, odun keserken, ve kendi eli baltayla vururken, odun kesmek için, ve onun demir kısmı odun kısmından fırlayıp-çıkar ve onun komşusuna ulaşırsa, ve o ölürse: o derhal bu üç kasabadan birine kaçabilir, ta ki o hayatta kalabilsin,

6- yoksa kan azatçısı katili kovalar, onun yüreği o anda kan kaynadığından, ve onu yakalar --çünkü yol çok uzun-- ve onun canını vurursa, halbuki o ölüm cezasına müstahak değildi, çünkü o ona karşı nefret beslememişti dün veya evvelki günden.

7- bunun için ben size emredip diyorum: siz kendiniz için üç kasaba ayıracaksınız!

8- şimdi eğer sizin ilahınız yüce bölgeyi genişletirse, onun sizin babalarınıza söz vermiş olduğu gibi, ve size verirse

bütün

“yurdu”

onun sizin babalarınıza vermek için vadetmiş olduğu:

9- gerçekten, siz bütün bu emri tutacaksınız, onu gözeterek, benim size bugün emrettiğim, sizin ilahınız yüceyi sevmek için, onun yollarında (32/4) yürümek için bütün günler boyunca; ve siz katacaksınız kendiniz için bir diğer üç kasaba bu üçünün üzerine,

10- ta ki masum kanı akıtılmasın

ortasında

sizin “yurdunuzun,”

sizin ilahınız yücenin size bir miras olarak vermekte olduğu,

ve sizin üzerinizde kan-suçu olmasın!

11- fakat eğer bir adam kendi komşusuna karşı nefret beslerse ve ona tuzak kurup beklerse, ve ona karşı kalkar ve onun canını vurursa, ve o ölürse, ve sonra o bu kasabalardan birine kaçmışsa:

12- onun kasabasının erişkinleri derhal gönderecekler ve onu oradan aldıracaklar; onlar onu verecekler kan azatçısının eline, ve o ölecektir.

13- sizin gözünüz ona acımayacaktır! böylelikle siz yakıp-atacaksınız

masum
“kanı”

israilden,

ve o iyi olacak sizinle.

14- siz geriye itmeyeceksiniz sizin komşunuzun sınırını, ilk-gelenlerin sınır olarak belirlediği, sizin miras almakta olduğunuz mirasınızda,

çinde

“yurdun”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

almanız için.

15- sadece bir şahit kalkmayacaktır bir adama karşı hiçbir haksızlık davasında, hiçbir günah davasında, onun günah işlemiş olabileceği hiçbir günahta; ancak iki şahidin ağzıyla veya üç şahidin ağzıyla her kanuni-mesele halledilecektir.

16- bir adama karşı kötü niyetli bir şahit kalktığında, ona karşı kusur üzere tanıklık ederek,

17- ve çekişen bu iki adam dururlarsa yücenin huzuru önünde, bilginlerin veya hakimlerin huzuru önünde o günlerde orada bulunmakta olan:

18- önce hakimler iyice soruşturacaklar; ve işte: şahit sahte bir şahitse, onun kardeşine karşı sahte tanıklık yapmışsa:

19- siz ona yapacaksınız aynen onun yapmak için planlamış olduğu gibi onun kardeşine!
böylelikle siz yakıp-atacaksınız

“kötüyü”

sizin ortanızdan!

20- geride kalanlar işitecek ve ürperecekler; onlar bir daha yapmayacaklar bu kötü davranış gibi sizin ortanızda.

21- sizin gözünüz acımayacak, fakat cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak!

BÖLÜM 20

1- siz savaşa gittiğinizde sizin düşmanlarınıza karşı ve siz gördüğünüzde

“atları,”

ve “arabaları,”

dövüşçüleri sizden çok daha fazla olan, onların karşısında sindirilmiş olmayın, çünkü sizin ilahınız yüce sizinle birlikte, sizi mısır yurdundan alıp-getirmiş olan!

2- ve o şöyle olacak: siz savaş için ilerleyip-yaklaştığınızda,

3- bilgin yaklaşacak ve ulusa konuşacaktır, ve onlara diyecektir: dinle, ey israil! siz bugün ilerleyip-yaklaşmaktasınız sizin düşmanlarınıza karşı savaşmak için. yüreğinizin yumuşak olmasına izin vermeyin, korkmayın;

“telaşlı”
olmayın,

“dehşete”
kapılmayın,

onların önünde!

4- çünkü sizin ilahınız yüce sizinle birlikte gidendir, sizin için savaşmaya sizin düşmanlarınıza karşı,

sizi “baskın kılmak” için!

5- sonra yetkililer ulusa konuşup diyecekler: yeni bir ev inşa etmiş fakat onu henüz tahsis edememiş olan adam kimdir? haydi o gitsin ve dönsün kendi evine,

yoksa belki o ölebilir “savaşta,”

ve başka bir adam onu tahsis eder!

6- bir bağ dikmiş fakat ondan henüz faydalanamamış olan adam kimdir? haydi o gitsin ve dönsün kendi evine,

yoksa belki o ölebilir “savaşta,”

ve başka bir adam ondan faydalanır!

7- bir kadın ile nişanlanmış fakat onu henüz alamamış olan adam kimdir? haydi o gitsin ve dönsün kendi evine,

yoksa belki o ölebilir “savaşta,”

ve başka bir adam onu alır!

8- ve memurlar ulusa konuşmaya devam edecekler, onlar diyecekler: korkan ve yüreği yumuşak olan adam kimdir; haydi o gitsin ve dönsün kendi evine, ta ki o eritmesin onun kardeşlerinin yüreğini, kendi yüreği gibi!

9- ve vaki olacak ki, yetkililer ulusa konuşmayı bitirdiklerinde, teçhizatlı zorlu-kuvvetlerin kumandanları kafa sayısına göre tüm dövüşçüleri sayacaklar.

10- siz ilerleyip-yaklaştığınızda bir kasabaya, ona karşı savaşmak için, önce siz ona barış şartlarını duyuracaksınız.

11- ve o şöyle olacak: eğer barış ise onun size verdiği cevabı, ve o açarsa size (kapılarını), sonra vaki olacak ki, onun içinde bulunan bütün ulus size ait olacaklar zorunlu-işçiler olarak, ve onlar size hizmet edecekler.

12- fakat eğer onlar sizinle barış yapmazlar ise, ve size karşı savaşlırlarsa, siz onu kuşatabilirsiniz.

13- ve sizin ilahınız yüce onu sizin elinize verdiği zaman, siz vurup indireceksiniz

bütün onun “erkeklerini,”

kılıcın ağzıyla.

14- sadece kadınları ve bebekleri ve hayvanları,

kasabanın içindeki
bütün “şeyleri,”

ve onun
bütün “ganimetini,”

siz kendiniz için çapul-malı olarak alabilirsiniz; siz yoğaltabilirsiniz sizin düşmanlarınızın ganimetini sizin ilahınız yücenin size verdiği.

15- siz böyle yapacaksınız bütün kasabalara, o epeyce uzak olanlara sizden; kasabalarından herhangi biri olmayan

o “milletlerin.”

16- sadece tüm kasabalarında

o “ulusların”

sizin ilahınız yücenin size bir miras olarak vermekte olduğu, siz hiçbir nefes-alanı hayatta bırakmayacaksınız;

17- fakat siz onları ayıracaksınız

“helak” için,

evet,

“helak” için,

“hittileri,”

“amorileri,”

“kenanlıları,”

“perizzileri,”

“hivvileri,”

ve “yebusileri,”

sizin ilahınız yücenin size emretmiş olduğu gibi.

18- ta ki onlar size öğretmesinler yapmayı bütün onların yapmakta oldukları rezaletleri gibi kendi ilahlarıyla, yoksa siz günaha girersiniz sizin ilahınız yüceye karşı.

19- siz bir kasabayı çok günler boyunca kuşattığınızda, ona karşı savaşarak, onu ele geçirmek için: siz onun ağaçları (davud, 1/3) üzerine bozgun getirmeyeceksiniz, onların üzerinde balta sallayarak, çünkü siz onlardan yemektesiniz, onları siz

“kesip-atmayacaksınız,”

çünkü kırın ağaçları insan mıdır ki, kuşatma sırasında size karşı gelebilecek olsunlar?
20- sadece o ağaçları sizin kendilerinden yenilmeyen ağaçlar olduklarını bildiğiniz, onları siz bozguna uğratabilirsiniz ve

“kesip-atabilirsiniz,”

ta ki siz kuşatma-yapıları inşa edebilesiniz sizinle savaşan o kasabaya karşı,

o tümünden “düşene” kadar.

BÖLÜM 21

1- eğer bir ceset bulunursa

üzerinde

“toprağın,”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

almanız için,

kır-arazisinde düşmüş vaziyette, onu kimin vurmuş olduğu bilinmiyor,

2- sizin erişkinleriniz ve sizin hakimleriniz derhal gidecekler ve cesedin etrafında olan kasabalara uzaklığı ölçecekler.

3- ve vaki olacak ki, cesede en yakın kasaba: o kasabanın erişkinleri sığır-sürüsünden bir dişi-buzağı alacaklar, onunla hiçbir zaman hiçbir iş yapılmamış olan, hiçbir zaman boyunduruk taşımamış;

4- sonra o kasabanın erişkinleri o dişi-buzağıyı akar bir vadiye indirecekler, onun üzerinde hiçbir zaman iş yapılmamış olan, ve hiçbir zaman ekilmemiş, ve kıracaklar orada dişi-buzağının boynunu, vadide.

- 5- sonra onlar yaklaşacaklar, bilginler, levi oğulları --çünkü sizin ilahınız yüce onları seçti ona görev yapmaları için ve yücenin ismiyle kutsama vermeleri için, ve onların ifadesiyle karara bağlanacaktır her kanuni-çekişme ve her saldırı davası--
- 6- ve o kasabanın bütün erişkinleri, cesede en yakın olanlar, yıkayacaklar kendi ellerini boynu kırılmış dişi-buzağının üzerinde, vadide;
- 7- sonra onlar tokça konuşup diyecekler: bizim ellerimiz dökmedi bu kanı, bizim gözlerimiz görmedi!
- 8- o halde, arındır senin ulusun israili, senin azad etmiş olduğun, ey yüce; masum kanı bırakma senin ulusun israilin ortasında! böylece onlar kandan mazur kılınmış olacaklar,
- 9- ve böylelikle siz kendiniz yakıp-atacaksınız

masum
“kanı”

sizin ortanızdan;

ve siz yapacaksınız doğru olanı yücenin gözlerinde!

- 10- siz savaşa çıktığınızda sizin düşmanlarınıza karşı ve sizin ilahınız yüce onu sizin elinize verdiğinde, ve siz onun esirlerini esir-aldığınızda;
- 11- ve siz esirler arasında hoş görümlü bir kadın görürseniz, ve siz onu arzularsanız, ve onu kendinize bir hatun olarak almak isterseniz:
- 12- önce siz onu getireceksiniz sizin evinizin içine, ve o kendi başını tıraş edecektir ve tırnaklarını kesecektir,
- 13- o çıkaracaktır kendi esirlik elbiselerini kendi üzerinden ve oturacaktır sizin evinizde, kendi babası ve kendi annesi için ağlayarak, bir aylık günler boyunca; bundan sonra siz ona yaklaşabilirsiniz ve onu nikahlayabilirsiniz, ve o sizin hatununuz olabilir.
- 14- şimdi vaki olacak ki: eğer siz ondan hoşnut kalmazsanız, siz onu hür olarak salacaksınız, onun şahsında, fakat satmak, siz onu asla satamazsınız, gümüş-para için; siz ona kurnazca davranmayacaksınız, çünkü siz onu alçalttınız!
- 15- bir adamın iki hatunu varsa, birisi sevilen ve ötekisi nefret edilen, ve onlar ona oğullar doğurmuş iseler, sevilen ve nefret edilen, ve ilk-doğan oğul nefret edilenin ise;
- 16- vaki olacak ki, onun oğullarına miras verme vaktinde, onun sahip olduğundan, o sevilenin oğluna ilk-doğan gibi davranmayacaktır, nefret edilenin hayattaki oğlunun huzurunda, ilk-doğanın.
- 17- bilakis, gerçek ilk-doğan, nefret edilenin oğlu, o böyle tanıyacaktır, ona vererek üçte ikisini kendi yanında bulunan herşeyin, çünkü o ilk-meyvasıdır onun gücünün, onun içindir ilk-doğan hakkı düzenlemesi.

18- bir adamın oğlu varsa, inatçı biri ve asi, o asla dinlemiyor

onun babasının
“sesini,”

ve onun annesinin
“sesini,”

ve onlar onu terbiye ediyorlar, fakat o yine onları dinlemiyor,

19- o zaman onun babası ve onun annesi onu tutacaklar ve onu getirecekler onun kasabasının erişkinleri önüne, onun yerinin kapısına;

20- sonra onlar diyecekler onun kasabasının erişkinlerine: bizim oğlumuz, işte bu kişi, inatçı biri ve asidir, o bizim sesimizi dinlemiyor,

bir “oburdur,”

ve bir “ayyaştır!”

21- sonra kasabanın bütün adamları ona taşlar yağdıracaklar, ta ki o ölsün.
böylelikle siz yakıp-atacaksınız

“kötüyü”

sizin ortanızdan,

ve bütün israil işitecek ve ürperecekler!

22- şimdi, bir adamın ölüm cezası ile sonuçlanan bir günah-suçu olduğunda ve öldürüldüğünde, ve siz onu bir ağaç üzerinde asmışsanız,

23- siz onun cesedini ağacın üzerinde bırakmayacaksınız gece boyu, fakat siz gömeceksiniz, evet, gömeceksiniz onu o aynı günde, çünkü asılı-kalan-kişi ilaha bir hakarettir;

ta ki siz etmeyesiniz

sizin “toprağınızı”

murdar,

(32/2)

sizin ilahınız yücenin bir miras olarak size vermekte olduğu.

BÖLÜM 22

1- siz gördüğünüz zaman sizin kardeşinizin öküzünü veya koyununu yoldan sapmış olarak, onlardan saklamayacaksınız kendinizi; siz döndüreceksiniz, evet, döndüreceksiniz onları sizin kardeşinize.

2- şimdi eğer sizin kardeşiniz size yakında değilse veya siz onu bilip-tanımıyorsanız, siz onu sizin evinizin civarına getireceksiniz, o orada sizinle birlikte olacak sizin kardeşiniz onun hakkında soruşturana kadar, sonra siz onu döndüreceksiniz ona.

3- siz böyle yapacaksınız onun eşeği için, siz böyle yapacaksınız onun elbisesi için, siz böyle yapacaksınız sizin kardeşinizin her kaybı için, onun tarafından kaybedilmiş olan, ve sizin onu bulmuş olduğunuz; siz kendinizi saklamayacaksınız.

4- siz gördüğünüz zaman sizin kardeşinizin eşeğini veya öküzünü yol kenarında düşmüş olarak, kendinizi onlardan saklamayacaksınız; siz kaldıracaksınız, evet, kaldıracaksınız onu onunla beraber.

5- bir kadının üzerinde erkek kıyafeti olmayacak, bir erkek kendisini kadın elbisesiyle giydirmeyecek; çünkü sizin ilahınız yüceye bir rezalettir herbiri bunları yapan!

6- siz yolda sizin önünüzde bir kuş yuvasına rastladığımızda, bir ağaçta veya yerde, yavrular veya yumurtalar, ana oturmuş iken yavruların üzerinde veya yumurtaların üzerinde, siz anayı almayacaksınız yavrularla birlikte.

7- hür bırakacaksınız, hür bırakacaksınız anayı, fakat yavruları siz alabilirsiniz kendiniz için, ta ki o iyi gitsin sizinle ve siz günler uzatabilesiniz.

8- siz yeni bir ev inşa ettiğinizde, bir parmaklık siz yapacaksınız sizin çatınızda, ta ki siz kan-suçu getirmeyesiniz sizin evinizin üzerine eğer düşen biri ondan düşerse.

9- siz

ekmeyeceksiniz

sizin “bağınızı”

iki ayrı çeşitle,

yoksa siz has-kılıp-yitirirsiniz

ektiğiniz tohumun
tüm “mahsulünü,”

ve bağın
tüm “ürününü.”

10- siz öküz ile eşeği beraber koşup çift-sürmeyeceksiniz.

11- siz kendinizi şatnez ile giydirmeyeceksiniz, yün ile keten karışık.

12- siz kendinize saçaklar yapacaksınız onunla kendinizi örttüğünüz sizin örtünüzün dört köşesine.

13- bir adam bir kadını alıp ona yaklaşır, ve sonra ondan nefret ederse,

14- ve ona ayıp şeyler isnat ederse, ona bir kötü isim takarak, ve derse: ben bu kadını aldım ve ona yaklaştım, fakat ben onda bekaret-alametleri bulamadım:

15- kızın babası ve annesi onu alacaklar ve kızın bekaret-alametlerini kasabanın erişkinleri önüne getirecekler, kapıya;

16- sonra kızın babası erişkinlere diyecek: ben kızımı bu adama bir hatun olarak verdim, ve o ondan nefret etmeye başladı.

17- şimdi işte, o ayıp şeyler isnat etti, diyerek: ben senin kızında bekaret-alametleri bulamadım. ve o yayacak çarşafı kasabanın erişkinlerinin huzuru önünde;

18- sonra o kasabanın erişkinleri adamı alacaklar ve onu terbiye edecekler.

19- onlar ona yüz parça gümüş-para cezası kesecekler, ve onu verecekler kızın babasına, çünkü o bir kötü isim taktı israilin bir bakiresine. ve o bir hatun olarak onun olmaya devam edecektir, o artık onu asla boşayıp gönderemez onun bütün günleri boyunca.

20- fakat eğer bu iş doğru idiyse --gerçekten bekaret-alametleri bulunamadı kızın üzerinde--

21- onlar kızı çıkaracaklar onun babasının evi önüne ve onu taşıyacaklar, onun kasabasının adamları, taşlarla ve o ölene kadar, çünkü o bir alçaklık etmiştir israilde kahpelik ederek onun babasının evinde.

böylelikle siz yakıp-atacaksınız

“kötüyü”

sizin ortanızdan!

22- bir adam bulunduğunda, nikahlısıyla çoktan nikahlanmış bir kadınla yatmış olan, onlar ölecekler, onların ikisi de: kadınla yatmış olan adam, ve kadın.

böylelikle siz yakıp-atacaksınız

“kötüyü”

israilden!

23- bir kız olduğunda, bir bakire, bir adama nişanlanmış, ve başka bir adam onu kasabada bulur ve onunla yatarsa,

24- siz onların ikisini de o kasabanın kapısına çıkaracaksınız ve onları taşlarla taşılayacaksınız, ta ki onlar ölene kadar; kızı çünkü o bağırمامıştır kasabada, ve adamı çünkü o onun komşusunun karısını alçaltmıştır.

böylelikle siz yakıp-atacaksınız

“kötüyü”

sizin ortanızdan!

25- fakat eğer adam kırdan bulmuşsa nişanlanmış kız ve adam onu yakalamış ve onunla yatmışsa, sonra o ölecektir, onunla yatmış olan adam, sadece o.

26- fakat kıza siz hiçbir şey yapmayacaksınız, kız ölüme müstahak olacak bir günah işlememiştir, çünkü bu aynen kendi komşusuna karşı kalkıp onun canını katleden adamın davası gibidir, bu iş aynen öyledir:

27- çünkü kırdan o onu bulmuştur; nişanlı kız bağırduğunda, onun için hiçbir kurtarıcı var olmamıştır.

28- bir adam bir kız bulduğunda, hiç nişanlanmamış olan bir bakire, ve onu yakalarsa ve onunla yatarsa, ve onlar bulunurlarsa:

29- onunla yatmış olan adam kızın babasına elli parça gümüş-para verecektir; o onun olacaktır, bir hatun olarak, çünkü o onu alçaltmıştır, o artık onu asla boşayıp gönderemez onun bütün günleri boyunca.

BÖLÜM 23

1- bir adam kendi babasının hatununu almayacaktır, ta ki o açmasın onun babasının eteğini.

2- cinsel-organi ezilerek veya kesilerek yaralanmış biri yücenin toplantısına girmeyecektir.

3- gayri-meşru biri yücenin toplantısına girmeyecektir; onuncu nesile kadar ondan hiç kimse yücenin toplantısına girmeyecektir.

4- bir ammoni veya bir moabi yücenin toplantısına girmeyecektir; onuncu nesile kadar onlardan hiç kimse yücenin toplantısına girmeyeceklerdir, çağlar boyunca,

5- çünkü onlar sizi karşılamadılar ekmekle ve suyla yolda, sizin mısırdan çıkışınızda, ve çünkü o size karşı petor şehrinde beorun oğlu balamı kiraladı, iki nehrin ötesinde, sizi uğursuzlaması için.

6- fakat sizin ilahınız yüce balamı dinlemeye istekli değildi, ve sizin ilahınız yüce döndürdü uğursuzlamayı sizin için bir kutsamaya, çünkü sizin ilahınız yüce sizi sevmektedir.

7- siz onların barış veya iyiliklerini aramayacaksınız, sizin bütün günlerinizde, çağlar boyunca!

8- siz bir edomiye dışlamayacaksınız, çünkü o sizin kardeşinizdir; siz bir mısırlıyı dışlamayacaksınız, çünkü siz onun yurdunda bir garib idiniz.

9- onlara doğan oğullar, üçüncü nesilde, girebilirler, onlardan, yücenin toplantısına.

10- siz bir kamp halinde sizin düşmanlarınıza doğru gittiğinizde, her kötü şeye karşı dikkatli olacaksınız.

11- eğer sizin aranızda bir adam olursa bir gece kazasından ötürü arınmış durumda olmayan, o kampın dışına çıkacaktır; o kampın ortasına girmeyecektir.

12- şimdi vaki olacak ki, günbatımına yaklaşıldığında: o suyla yıkanacaktır, ve güneş battığı zaman, artık o kampın ortasına geri gelebilir.

13- sizin bir yeriniz olacak, kampın dışında, sizin oraya gidebileceğiniz, dışarıya:

14- sizin bir kazmanız olacak, sizin silahınızla birlikte; ve vaki olacak ki: siz dışarıda oturduğunuzda, siz onunla kazacaksınız, ve siz döndüğünüzde, gömeceksiniz siz sizden çıkanı.

15- çünkü sizin ilahınız yüce ilerlemektedir ortasında

sizin “kampınızın,”

sizi “korumak” için,

sizin düşmanlarınızı
“vermek” için sizin önünüzde.

o halde, kamp has olacaktır, ta ki o görmesin sizin aranızda hiçbir çıplak-ayıp şey ve dönüp-gitmesin sizden.

16- siz bir köleyi onun efendisine teslim etmeyeceksiniz, sizden korunma talep etmiş olan kendi efendisine karşı.

17- bırakacaksınız sizin yanınızda yerleşsin o, sizin aranızda, kendisinin seçeceği yerde, sizin kapılarınızdan birinde ona iyi görünen; siz ona kötü davranmayacaksınız!

18- israilin kızları içinde
hiçbir “has-kılınmış-fuhuşçu”
olmayacaktır,

israilin oğulları içinde
hiçbir “has-kılınmış-fuhuşçu”
olmayacaktır.

19- siz getirmeyeceksiniz

kahpenin “ücretini,”

veya köpeğin “kazancını,”

yücenin “evine,”

sizin ilahınız,

hiçbir “adak” için,

çünkü sizin ilahınız yüceye bir rezalettir onların her ikisi!

20- siz faiz uygulamayacaksınız sizin kardeşinize, gümüşün faizi, yiyeceğin faizi, sizin faiz uygulayabileceğiniz hiçbir şeyin faizi.

21- yabancıya siz faiz uygulayabilirsiniz, fakat sizin kardeşinize (tekvin, 25/9 & tesniye, 23/8) siz faiz uygulamayacaksınız, ta ki sizin ilahınız yüce sizi kutsasın sizin elinizin bütün emeklerinde

üzerinde

“yurdun,”

sizin girmekte olduğunuz almak için.

22- siz bir adak adadığınızda sizin ilahınız yüceye, siz onu ödemekte gecikmeyeceksiniz! gerçekten, sizin ilahınız yüce soracaktır, evet, soracaktır onu sizden, ve o size bir günah olacaktır.

23- fakat siz adamaktan çekinirseniz, o size bir günah olmayacaktır.

24- sizin dudaklarınızdan çıkanı siz tutacaksınız, ve siz yapacaksınız sizin ilahınız yüce için sizin adanmış olduğunuz gibi, isteyerek, sizin vadetmiş olduğunuz gibi kendi ağzınızla.

25- siz girdiğinizde

“bağına”

sizin komşunuzun,

siz üzümüleri yiyebilirsiniz, kendi arzunuza göre, siz doyana kadar, fakat kendi kabınıza hiç koymayacaksınız siz.

26-

siz girdiğinizde

“ekinine”

sizin komşunuzun,

siz koparabilirsiniz taneleri kendi elinizle, fakat asla orak salmayacaksınız kendi komşunuzun ekini üzerinde siz.

BÖLÜM 24

1- bir adam bir kadını aldığında ve onu nikahladığında, ve vaki olacak ki: eğer o lütuf bulmazsa onun gözlerinde --çünkü o onda çıplak-ayıp bir şey buldu-- o onun için bir kesip-bitirme dokümanı yazabilir; o onu eline verecek onun ve böylece onu salıp-gönderecektir kendi evinden.

2- şimdi o gittiği zaman onun evinden, eğer o gider ve başka bir adamın olursa,
3- ve o da ondan nefret ederse, sonraki adam, sonra o da onun için bir kesip-bitirme dokümanı yazacaktır, onu verecek onun eline ve salıp-gönderecektir onu kendi evinden; veya eğer o ölürse, sonraki adam, onu kendisine bir hatun olarak almış olan,
4- o ona dönemez, onun ilk kocası onu salıp-göndermiş olan, onu tekrar almak için kendisine bir hatun olarak, çünkü o (kadın) böylece kendisini murdar etmiştir; ve o bir rezalet-davranıştır yücenin huzuru önünde, ta ki siz günah getirmeyesiniz

üzerine

“yurdun”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

bir miras olarak!

5- bir adam yeni bir hatun aldığında, o katılmak zorunda olmayacaktır teçhizatlı zorlu-kuvvetlere, o geçmeyecektir oraya hiçbir iş için; bırakacaksınız o kendi evinde serbest kalsın bir yıl, ve o neşe versin kendi hatununa onun almış olduğu.

6- bir el-değirmeni veya üst değirmen-taşı ödeme için gasp-edilmeyecektir, çünkü böylelikle bir kimsenin hayatı gasp-edilmiş olunur.

7- bir adam bulunduğunda onun kardeşlerinden bir kişiyi çalmış vaziyette, israil oğullarından, ve o kurnazca davranmış ona ve onu satmış, o hırsız ölecektir! böylelikle siz yakıp-atacaksınız

“kötüyü”

sizin ortanızdan!

8- cüzzam belası konusunda dikkatli olun, çok dikkat edin gözetmek için; levili bilginlerin size kanun-olarak-iletecekleri herşeye göre, benim onlara emretmiş olduğum gibi, siz dikkatlice gözeteceksiniz.

9- hatırlayın sizin ilahınız yücenin miryama yapmış olduğunu, yolda, sizin çıkışınızda mısırdan!

10- siz bir borç verdiğiniz zaman sizin komşunuza, her türlü borç, siz onun evine girmeyeceksiniz onun rehinini rehin almak için.

11- siz dışarıda bekleyeceksiniz, ve sizin kendisine borç vermiş olduğunuz adam rehini size getirecek, dışarıya.

12- ve eğer o düşkün bir adamsa, siz onun rehini ile yatamazsınız,

13- siz döndüreceksiniz, evet, döndüreceksiniz ona rehini güneş battığı zaman, ta ki o yatabilsin kendi örtüsü içinde, ve kutsasın sizi; ve bir erdemli-davranış olacak bu sizin için sizin ilahınız yücenin huzuru önünde.

14- siz alıkoymayacaksınız bir ücretli elden, bir düşkün ve fakir-biri, sizin kardeşlerinizden olsun veya sizin gariblerinizden olsun,

çinde olan

sizin “yurdunuzun,”

çinde sizin “kapılarımızın.”

15- onun ödeme gününde siz onun ücretini vereceksiniz, siz onun üzerine güneş batmasına izin vermeyeceksiniz, çünkü o düşkündür, onun için o nefesini tutar, ta ki o size karşı yüceyi çağırmasın, ve sizin üzerinizde günah kalmasın!

16- babalar oğullar için öldürülmeyecekler, oğullar babalar için öldürülmeyecekler: her adam sadece onun kendi günahı için öldürülecektir!

17- siz bir garibin veya yetimin davasını kenara atmayacaksınız, siz ödeme olarak bir dulun giyeceğini gasp-etmeyeceksiniz.

18- siz hatırlamalısınız ki, köleydiniz siz mısır yurdunda, ve sizin ilahınız yüce sizi oradan azad etti.

bu sebeble, ben size emrediyorum

gözetmenizi

bu “kelimeyi!”

19- siz biçtiğinizde ekininizi sizin tarlanızda, ve siz tarlada bir demet unutmuşsanız, siz onu almak için geri dönmeyeceksiniz; garib için, yetim için, ve dul için olacak o, ta ki sizin ilahınız yüce sizi kutsasın sizin ellerinizin bütün yapmakta olduklarında.

20- siz topladığınızda zeytinlerinizi, siz düşen dalları kontrol etmeyeceksiniz sizin ardınızda; garib için, yetim için, ve dul için olacak o.

21- siz bozup-aldığınızda sizin bağınızda, siz dökülenleri toplamayacaksınız sizin ardınızda; garib için, yetim için, ve dul için olacak o.

22- siz hatırlamalısınız ki, köleydiniz siz mısır yurdunda.

bu sebeble, ben size emrediyorum

yapmanızı

bu “şeyi!”

BÖLÜM 25

1- adamlar arasında bir kanuni-çekişme olduğunda, onlar adalet mahkemesine yaklaşacaklar, ve onlar adaleti yerine getirecekler onlar için; onlar masumu masum ilan edecekler, ve suçluyu suçlu ilan edecekler.

2- ve vaki olacak ki: eğer suçlu kişi dövülmeye müstahak ise, hakim onu yatırtacak ve ona vurdurtacak, kendi huzurunda, onun suçuna göre, sayı ile.

3- kırk kez ona vurulabilir, hiç eklemeyerek, yoksa eğer siz bunların üzerine ekleyip ona çok daha fazla dövüşle vurursanız, sizin kardeşiniz aşağılık kılınmış olur sizin gözlerinizde.

4- siz harman-döven öküzün ağzını bağlamayacaksınız.

5- kardeşler birlikte yerleştiklerinde ve onlardan biri öldüğünde, ve eğer onun bir oğlu yok idiyse, ölmüş adamın hatunu dışarıya gitmeyecektir, bir uzak adama: onun kayınbiraderi ona yaklaşacak ve onu kendisine bir hatun olarak alacaktır, ona kayınbiraderlik vazifesini yaparak.

6- şimdi vaki olacak ki, onun doğurduğu ilk-doğan onun ölmüş kardeşinin ismi altında anılacaktır, ta ki onun ismi israilden silinip-gitmesin.

7- fakat eğer adam kendi yengesini almak istemezse, onun yengesi kapıya gidecektir, erişkinlere, ve diyecek: benim kayınbiraderim kendi kardeşi için israilde bir isim kılmayı reddetmektedir, o razı olmamaktadır bana kayınbiraderlik vazifesini yapmaya!

8- sonra onun kasabasının erişkinleri onu çağdırtacaklar ve ona konuşacaklar; ve o dikilir ve derse: ben asla onu almak istemiyorum!

9- onun yengesi ona yaklaşacak erişkinlerin gözleri önünde, o çıkaracak onun pabucunu onun ayağından ve tükürecek onun yüzüne; sonra o gurce konuşup diyecek: kendi kardeşinin evini kurmayan adama işte böyle yapılır!

10- artık onun ismi israilde çağdırılacak: “pabucu çıkarılmışın evi!”

11- adamlar birbirleriyle kavga ettiklerinde, bir adam ve onun kardeşi, ve onlardan birinin hatunu yaklaşırsa kendi kocasını korumak için ona vurmakta olanın elinden, ve o elini uzatır ve onu yakalarsa onun uygunsuz yerlerinden:

12- siz onun elini keseceksiniz, sizin gözünüz acımayacaktır!

13- siz kasanızda bulundurmayacaksınız ağırlık ve ağırlık, büyük ve küçük.

14- siz evinizde bulundurmayacaksınız ölçek ve ölçek, büyük ve küçük.

15- bir ağırlık

“tam ve eşit”

siz bulunduracaksınız,

bir ölçek

“tam ve eşit”

siz bulunduracaksınız,

ta ki sizin günleriniz uzatılsın

üzerinde

“toprağın,”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu.

16- çünkü bunları yapan her kimse bir rezalettir sizin ilahınız yüceye, yozlaştırıcılık eden her kimse!

17- hatırlayın amalekin size ne yaptığını yolda, sizin çıkışınızda mısırdan.

18- o nasıl sizin önünüzü kesmişti yolda ve saldırmıştı sizin kuyrukta olanlarınıza --sizin geri kısmınızdaki bütün düşürülenler-- siz yorgun ve bitkin iken; ve böylelikle, o ilahtan ürperti duymadı.

19- o halde, vaki olacak ki: sizin ilahınız yüce size rahat verdiği zaman çevrenizdeki bütün sizin düşmanlarınızdan

çinde

“yurdun”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu, bir miras olarak,

onu almanız için,

siz silip-atacaksınız

amalekin “ismini”

göklerin altından;

siz unutmayacaksınız!

BÖLÜM 26

1- şimdi vaki olacak ki: siz

girdiğinizde

“yurda”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu, bir miras olarak,

ve siz onu “aldığınızda,”

ve siz onda “yerleştiğinizde,”

2- siz alacaksınız sizin elde etmiş olduğunuz toprağın bütün meyvasının en seçme kısmından

sizin “yurdunuzda”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu;

siz onu bir sepete koyacaksınız ve gideceksiniz o yere, sizin ilahınız yücenin kendi ismini yerleşik kılmak için seçtiği.

3- siz geleceksiniz o günlerde orada olan bilgene, ve siz ona diyeceksiniz: ben bugün bildiriyorum sizin ilahınız yüceye:

ben girdim

“yurda”

yücenin bizim babalarımıza söz verdiği,

bize vermek için.

4- sonra bilgin sepeti sizin elinizden alacak ve onu koyacak sizin ilahınız yücenin mezbahının önüne.

5- ve siz tokça konuşup diyeceksiniz, sizin ilahınız yücenin huzuru önünde: benim atam arami bir göçebe idi; o mısıra indi ve orada garib-olarak-dolaştı, sayıca az adamlar olarak, fakat sonra o orada bir millet oldu,

“büyük,”

“azametli,”

ve

“çok.”

6- şimdi, mısırlılar bize kötü davrandılar ve bize eza ettiler, ve bizim üzerimize ağır hizmetçilik yüklediler.

7- ve biz yüceye yakardık, bizim babalarımızın ilahı, ve yüce bizim sesimizi dinledi. o gördü bizim düşkünlüğümüzü, ve bizim zahmetimizi, ve bizim ezilmişliğimizi,

8- ve yüce bizi alıp-çıkardı mısırdan,

bir “güçlü elle,”

ve bir “uzanmış kolla,”

büyük ürperti-verici eylemlerle;

ve “işaretlerle,”

ve “alametlerle,”

9- ve o bizi getirdi bu yere ve bize verdi bu yurdu;

bir “yurt,”

----- “süt” ve “bal” -----

ile

taşıp-akıyor olan.

10- öyleyse şimdi, işte ben getirdim senin bana verdiğin toprağın meyvalarının en seçme kısmından, ey yüce! sonra siz koyacaksınız onu sizin ilahınız yücenin huzuru önünde, ve siz kendiniz bel-eğeceksiniz sizin ilahınız yücenin huzuru önünde;

11- siz sevineceksiniz bütün iyi şeylerle sizin ilahınız yücenin size ve sizin ev-halkınıza vermiş olduğu; siz, ve levili, ve sizin aranızda olan garib.

12- siz bütün ondallığı ondalık-olarak-ayırmayı bitirdiğinizde, siz onu vereceksiniz leviliye, garibe, yetime, ve dula; ta ki onlar yesinler onu sizin kapılarınızın içinde, ve doysunlar.

13- ve siz diyeceksiniz, sizin ilahınız yücenin huzuru önünde: ben has-kılınmış-kısmı evden ayırıp-aldım, ve ayrıca ben onu verdim leviliye, garibe, yetime, ve dula, senin bana emretmiş olduğun bütün senin emrine göre; ben senin emirlerinden sapıp-ayrılmadım, ben unutmadım.

14- ben ondan yemedim yasta iken, ben onun hiçbir kısmını ayırıp-almadım murdar iken, ben onun hiçbir kısmını vermedim ölü için!

ben “dinledim”
benim ilahım yücenin sesini,

ben “yaptım”
senin bana emrettiğin herşeye göre.

15- o halde, bak bize senin has meskeninden, gökten, ve kutsa senin ulusunu, israili, ve toprağı senin bize verdiğın, senin bizim babalarımıza vadetmiş olduğın gibi;

bir “yurt,”

----- “süt” ve “bal” -----

ile

taşıp-akıyor olan.

16- bugün sizin ilahınız yüce size emretmektedir gözetmenizi bu

“kuralları,”

ve “düzenlemeleri!”

siz dikkatli olup gözeteceksiniz onları

bütün “yüreğınızle,”

ve bütün “benliğinizle.”

17- böylelikle, yüceyi siz tanıdınız bugün, size ilah olması için, onun yollarında (32/4) yürümeniz için, ve onun kurallarını tutmanız için:

onun “emirlerini,”

ve onun “düzenlemelerini;”

ve dinlemeniz için onun sesini. (32/1...)

18- ve böylelikle, yüce sizi tanıdı bugün, ona olmanız için

bir

“hazine-verilmiş”

ulusu,

onun size vadetmiş olduğı gibi, bütün onun emirleri hakkında dikkatli olduğunuzda.

19- ve sizi kendi yaratmış olduğu bütün milletler üzerinde yüceltmek için, övgüde, izzette, ve onurda, sizin bir ulus olmanız için sizin ilahınız yüceye has kılınmış, onun vadettiği gibi.

BÖLÜM 27

- 1- bütün bu emri tutun benim bugün size emretmekte olduğum!
2- ve vaki olacak ki: siz erdeni geçtiğiniz vakitte

"yurda,"

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

siz kendiniz için büyük taşlar dikeceksiniz ve onları siva ile sıvayacaksınız;
3- siz onların üzerine yazacaksınız bu kanunun bütün kelimelerini (32/2) siz oraya geçtiğinizde, ta ki siz girebilesiniz yurda, sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu,

bir "yurt,"

----- -----
"süt" ve "bal"
----- -----

ile

taşıp-akıyor olan,
yücenin, sizin babalarınızın ilahı, size vadettiği gibi.

- 4- şimdi vaki olacak ki, siz erdeni geçtiğinizde: bu taşları dikeceksiniz benim size bugün emretmekte olduğum, ebal dağı üzerinde, ve onları siva ile sıvayacaksınız.
5- siz orada yapacaksınız bir taştan mezbah; siz onların üzerinde demir sallamayacaksınız.
6- düzgün taşlarla siz yapacaksınız sizin ilahınız yücenin mezbahını; siz onun üzerinde yakılan-takdimeler takdim edeceksiniz sizin ilahınız yüce için.
7- siz barış-takdimeleri kestiğinizde, siz onları orada yiyebilirsiniz; ve siz sevineceksiniz sizin ilahınız yücenin huzuru önünde.
8- ve siz yazacaksınız taşların üzerine bu kanunun bütün kelimelerini (32/2), gayet okunaklı olarak.

9- sus ve dinle, ey israil: bugün (mezmurlar, 90/4 & hoşea, 6/2) siz bir ulus oluyorsunuz
sizin ilahınız yüceye!

10- siz dinleyeceksiniz sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...); siz gözeteceksiniz

onun “emirlerini,”

ve onun “kurallarını,”

benim bugün size emretmekte olduğum!

11- bunları siz durduracaksınız
ulusu kutsamaları için

“gerazim dağı”

üzerinde,

siz erdeni geçtiğinizde:

simon,
levi,
ve yudah,
issakar,
yusuf,
ve benyamin.

12-

ve bunları siz durduracaksınız
uğursuzlama için

“ebal dağı”

üzerinde:

ruben,
gad,
ve aşer,
zebulun,
dan,
ve naftali.

13- ve bütün levililer tokça konuşacaklar ve israilin her adamına diyecekler, yüksek sesle:

14- lanetli olsun o adam, bir yontulmuş-görüntü veya eritilmiş-şey yapan, yüceye bir rezalet, bir oymacının elleriyle yapılmış, ve onu gizlice diken! ve bütün ulus tokça konuşup diyecekler: öyle olsun!

15- lanetli olsun o kişi, kendi babasına veya kendi annesine hakaret eden! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

16- lanetli olsun o kişi, kendi komşusunun sınırını geriye iten! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

17- lanetli olsun o kişi, bir körü yolda şaşırtan! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

18- lanetli olsun o kişi, garibin ve yetimin ve dulun davasını bir kenara iten! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

19- lanetli olsun o kişi, kendi babasının hatunu ile yatan, çünkü o böylelikle kendi babasının eteğini açmıştır! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

20- lanetli olsun o kişi, bir hayvan ile yatan! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

21- lanetli olsun o kişi, kendi kızkardeşiyle yatan, onun babasının kızı veya onun annesinin kızı! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

22- lanetli olsun o kişi, kendi kaynanası ile yatan! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

23- lanetli olsun o kişi, kendi komşusunu gizlice vuran! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

24- lanetli olsun o kişi, rüşvet alan, böylelikle bir canı vuran masum kanlı! ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

25- lanetli olsun o kişi,

bu kanunun

“kelimelerini”

yerine getirmeyen, (32/2)

onları gözetmek için!

ve bütün ulus diyecekler: öyle olsun!

BÖLÜM 28

1- şimdi vaki olacak ki: eğer siz

“dinlerseniz,” evet, “dinlerseniz,”

sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...), dikkatli olarak gözetmek için

bütün

onun “emirlerini,”

benim bugün size emrettiğim,

sonra sizin ilahınız yüce sizi yükseltecek, yükseltecek üzerinde yeryüzünün bütün milletlerinin.

2- sonra sizin üzerinize bütün bu kutsamalar gelecekler, ve sizi saracaklar, çünkü siz dinlediniz sizin ilahınız yücenin sesini: (32/1...)

3- kutsanmış olacaksınız siz kasabada, kutsanmış olacaksınız siz kırdada;

4- kutsanmış olacak sizin rahminizin meyvası, sizin toprağınızın meyvası, ve sizin hayvanlarınızın meyvası;

sizin sığırınızın
o “yavruları,”

ve sizin koyununuzun
o “bebeleri.”

5- sizin sepetiniz kutsanmış olacak, ve sizin hamur-tekneniz.

6- kutsanmış olacaksınız siz
“beriye gelişinizde,”

kutsanmış olacaksınız
“öteye gidişinizde.”

7- yüce etsin sizin düşmanlarınızı, o size karşı kalkanları, yıkılmış sizin önünüzde; tek bir yoldan onlar size karşı gelecekler, yedi yoldan onlar

“kaçacaklar” sizin önünüzde.

8- yüce sizin için dileyecektir kutsamay! sizin ambarlarınızda, sizin elinizin bütün emeklerinde, ve o sizi kutsayacaktır

çinde

“yurdun,”

sizin ilahınız yücenin size vermekte olduğu.

9- yüce sizi kurup-yerleştirecektir ona has kılınmış bir ulus olmanız için, onun size vadetmiş olduğu gibi, siz tuttuğunuz zaman sizin ilahınız yücenin emirlerini, ve onun yollarında (32/4) yürüdüğünüzde.

10- şimdi, yeryüzünün bütün ulusları gördüğünde yücenin isminin sizin üzerinizde anıldığını, onlar sizi ürperti içinde anacaklar.

11- yüce bollaştıracaktır sizin için iyi şeyleri, sizin rahminizin meyvasında, sizin hayvanlarınızın meyvasında, ve sizin toprağınızın meyvasında,

üzerinde

“toprağın,”

yücenin sizin babalarınıza söz verdiği,

onlara vermek için.

12- yüce açacaktır sizin için onun iyi hazinelerini, gökleri, sizin yurdunuzun yağmurunu vererek onun tam zamanında, ve sizin elinizin bütün yaptıklarını kutsayarak; siz çok milletlere ödünç vereceksiniz, fakat siz kendiniz ödünç almak zorunda kalmayacaksınız.

13- yüce sizi baş yapacak ve kuyruk değil, siz sadece tepede olacaksınız, siz dipte olmayacaksınız, eğer siz dinlerseniz sizin ilahınız yücenin emirlerini benim size bugün emrettiğim, dikkat ederek ve gözeterek onları.

14- ta ki siz dönüp-sapmayasınız bütün kelimelerden (32/2) benim size bugün emrettiğim, sağa veya sola, başka ilahların ardınca yürüyerek, onlara hizmet ederek. (işaya, 29/13)

15- fakat vaki olacak ki: siz eğer dinlemezseniz sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...), dikkat ederek ve gözeterek

bütün

onun “emirlerini,”

ve onun “kurallarını,”

benim bugün size emretmekte olduğum,

sonra sizin üzerinize bütün bu uğursuzlamalar gelecektir, ve sizi saracaktır:

16- lanetlenmiş olacaksınız siz kasabada, lanetlenmiş olacaksınız siz kırdada;

17- sizin sepetiniz lanetlenmiş olacak, ve sizin hamur-tekneniz,

18- lanetlenmiş olacak sizin rahminizin meyvası, ve sizin toprağınızın meyvası;

sizin sığırınızın
o “yavruları,”

ve sizin koyununuzun
o “bebeleri.”

19- lanetlenmiş olacaksınız siz
“beriye gelişinizde,”

lanetlenmiş olacaksınız siz
“öteye gidişinizde.”

20- yüce size karşı gönderecektir uğursuzlamayı, şaşkınlığı, ve azarlamayı, sizin elinizin bütün emeklerine karşı sizin yapmakta olduğunuz, siz helak edilene kadar, siz çabukça yok olana kadar, sizin hareketlerinizin kötülüğünden ötürü onlarla sizin beni terk ettiğiniz.

21- yüce size salgını musallat edecektir, o sizi tamamen bitirene kadar

üzerinden

“toprağın”

sizin almak için girmekte olduğunuz.

22- yüce sizi vuracaktır veremle, ateşle, ve iltihapla,

“yüksek-ateşle,”

ve “susuzlukla,”

“mantarla,”

ve “sarılıkla;”

onlar sizin yanınıza yapışacaklar siz helak edilinceye kadar.

23- sizin başınızın üstünde olan gökler bronz olacaklar, ve sizin altınızda olan yer demir.

24- yüce yapacak sizin yurdunuzun yağmurunu

“kum,”

ve “toz;”

inecekler onlar göklerden sizin üzerinize, siz yok oluncaya kadar.

25- yüce sebep olacak sizin yıkılmanıza sizin düşmanlarınızın önünde: siz onlara karşı tek bir yoldan gideceksiniz, yedi yoldan siz

“kaçacaksınız” onların önünde.

siz bir dehşet objesi olacaksınız yeryüzünün bütün krallıklarına.

26- sizin cesediniz yiyecek olacak göklerin bütün kuşları için ve yeryüzünün yabanileri için, onları korkutup-kovacak hiç kimse olmadan.

27- yüce sizi vuracaktır

mısır “çıbanıyla,”

ve “urlarla,”

“uyuzla,”

ve “kaşıntıyla,”

sizin onlardan asla şifa bulamayacağınız;

28- yüce sizi vuracaktır delilikle, körlükle, ve yürek acısıyla.

29- siz gündüzleyin hissedeceksiniz bir körün derin karanlıkta hissettiği gibi, siz kendi yolunuzu düzlüğe çıkaramayacaksınız; siz olacaksınız, ah ne kadar kederli ve çaresiz, bütün günler boyunca, hiçbir kurtaran olmadan.

30- siz bir kadınla sözleneceksiniz, fakat bir başka adam onunla yatacağıdır, siz bir ev inşa edeceksiniz, fakat siz onun içinde oturmayacaksınız, siz bir bağ diyeceksiniz, fakat siz ondan faydalanmayacaksınız;

31- sizin öküzünüz kesilecek sizin gözlerinizin önünde, fakat siz ondan yemeyeceksiniz, sizin eşeğiniz sizden alınacak sizin önünüzde, fakat o size geri verilmeyecek, sizin koyununuz verilecek sizin düşmanlarınıza, hiçbir kurtaran olmadan sizin için.

32- sizin oğullarınız ve sizin kızlarınız verilecekler bir başka ulusa, sizin gözleriniz bakmakta iken ve onlar için bütün gün özlem çekmekte iken, sizin elinizden tutacak hiçbir ilahi-kuvvet olmadan.

33- sizin toprağınızın meyvası ve sizin onlar için çalışmış olduğunuz herşey sizin bilmediğiniz bir başka ulus tarafından yoğaltılacak, siz sadece kederli ve çığnenmiş olacaksınız bütün günler boyunca.

34- ve siz deli olacaksınız sizin gözlerinizin görmekte olduğu bu manzaradan ötürü!

35- yüce sizi vuracaktır kötü çıbanlarla, dizlerin üzerinde ve baldırların üzerinde, onlardan asla şifa bulamayacağınız, sizin ayağınızın tabanından sizin tepenize kadar.

36- yüce sürecektir sizi ve sizin kendi üzerinize koyduğunuz sizin kralınızı bir millete sizin bilmediğiniz, ne sizin ve ne de sizin babalarınızın, siz orada hizmet edeceksiniz başka ilahlara, tahtadan ve taştan.

37- siz olacaksınız bir sefalet örneği, bir mesel, ve bir deyiş bütün ulusların içinde yücenin sizi sürdüğü.

38- siz tarlaya çok tohum götüreceksiniz, fakat siz az devşireceksiniz, çünkü çekirgeler onları telef edecekler.

39- siz bağlar dikeceksiniz ve işleyeceksiniz, fakat onların içeceğini siz içmeyeceksiniz, ve siz onları depolamayacaksınız, çünkü kurtlar onları yutacaklar.

40- sizin zeytin ağaçlarınız olacak sizin bütün bölgenizde, fakat siz meshetmek için yağ sürmeyeceksiniz, çünkü sizin zeytinleriniz dökülecekler.

41- siz oğullar ve kızlar edineceksiniz, fakat onlar sizin olmayacaklar, çünkü onlar esirliğe düşecekler.

42- bütün ağaçlar ve sizin toprağınızın meyvaları, onları öten cırcırböcekleri kaplayacaklar.

43- sizin aranızda olan garib yücecek sizin üzerinizde, yükseğe ve daha yükseğe, siz aşığılanırken, alçağa ve daha alçağa;

44- o size borç verecek, fakat siz ona borç vermeyeceksiniz; o baş olacak, fakat siz kuyruk olacaksınız.

45- şimdi, sizin üzerinize geldiği zaman bütün bu uğursuzlamalar, ve sizi kovalayıp sardıklarında, siz helak edilinceye kadar, çünkü siz dinlemediniz sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...), tutmak için

onun “emirlerini,”

ve onun “düzenlemelerini,”

benim size emrettiğim,

46- onlar sizin için bir işaret ve alamet olacaklar, ve sizin zürriyetiniz için, çağlar boyunca.

47- madem ki, siz hizmet etmediniz sizin ilahınız yüceye

“neşe” içinde,

ve yürek “tatmini” içinde,

herşeyin bolluğunda,

48- o halde, siz hizmet etmek zorunda kalacaksınız sizin düşmanlarınıza, yücenin onları size karşı göndereceği,

“kıtlık” içinde,

ve “susuzluk” içinde,

“çıplaklık” içinde,

ve herşeyin “yokluğunda;”

ve o bir demir boyunduruk vuracaktır sizin boynunuzun üzerine, o sizi helak edinceye kadar.

49- yüce kaldıracaktır size karşı bir milleti uzaktan, yeryüzünün bir ucundan, bir kartal gibi kapmak için alçalmakta olan, sizin onların dilini anlamadığınız bir millet,

50- sert kişilikli bir millet yaşlıların kişiliğine itibar etmeyen, ve gençlere hiç merhamet göstermeyen.

51- onlar yutacaklar sizin hayvanlarınızın meyvasını, ve sizin toprağınızın meyvasını, siz helak edilinceye kadar; onlar size hiç bırakmayacaklar

“buğday,”

“taze-içecek,” ve “temiz-yağ,”

sizin sığırınızın
“yavrularını,”

ve sizin koyununuzun
“bebelerini,”

ta ki onlar sizin yok olmanıza sebep olana kadar.

52- onlar sizi kuşatacaklar sizin bütün kapılarınızın içinde, sizin duvarlarınızın çöküşüne kadar, yüksek ve korunmuş olan, onların içinde sizin kendinizi güvenli hissettiğiniz, bütün sizin yurdunuzun içinde, ve kuşatacaklar sizi bütün sizin kapılarınızda, içinde

bütün

sizin “yurdunuzun”

sizin ilahınız yücenin size vermiş olduğu.

53- siz yoğaltacaksınız sizin kendi rahminizin meyvasını, sizin oğullarınızın ve sizin kızlarınızın etlerini onun size vermiş olduğu, sizin ilahınız yücenin,

“kuşatma” esnasında,

ve “muhasara” esnasında,

sizin düşmanınızın sizi onunla muhasara edeceği.

54- sizin aranızdaki en nazik adam, olağanüstü kibar olan, onun gözü de kötü bakacaktır onun kardeşine karşı, onun kendi koynundaki karısına karşı, ve onun diğer bütün çocuklarına karşı kendisine geride kalmış olan,

55- onların tekine dahi vermemek için onun yemekte olduğu kendi çocuklarının etinden, çünkü onun hiçbir şeyi kalmadı

“kuşatma” sırasında,

ve “muhasara” sırasında,

sizin düşmanınızın onunla sizi muhasara etmiş olacağı, bütün sizin kapılarınızın içinde.

56- sizin aranızdaki en nazik kadın, olağanüstü kibar olan, onun ayak tabanı dahi yeryüzü üzerine değdirilmekten kaçınılmış olan, kibarlıktan ve naziklikten ötürü, onun gözü de kötü bakacaktır onun kendi koynundaki kocasına karşı, onun oğluna karşı, ve onun kızına karşı,
57- ve onun yeni-doğanına karşı kendi bacaklarının arasından henüz çıkmış olan, ve onun çocuklarına karşı kendi doğurmuş olduğu; gerçekten, o onları yiyecektir, herşeyin yokluğundan ötürü, gizlice,

“kuşatma” esnasında,

ve “muhasara” esnasında,

sizin düşmanınızın onunla sizi muhasara etmiş olacağı, sizin kapılarınızın içinde.

58- eğer siz dikkatlice gözetmezseniz

bütün

“kelimelerini”

bu kanunun,

bu dokümanın içinde yazılmış olanlar (32/2...), ürperti içinde anmak için ismi;
bu

“onur-sahibi,”

ve “ürperti-veren,”

zati,
sizin ilahınız yüce;

59- sonra yüce kılacaktır size vurulan darbeleri ve sizin zürriyetinize vurulan darbeleri olağanüstü ıstıraplı,

büyük ve sürekli
“darbeler,”

kötü ve sürekli
“hastalıklar;”

60- o sizin üzerinize geri döndürecek mısırın bütün hastalıklarını sizin onlardan korku içinde sinmiş olduğunuz, ve onlar size yapışacaklar;

61- ayrıca diğer

bütün “rahatsızlıklar,”

ve bütün “darbeler,”

bu kanunun dokümanında yazılmamış olanlar, yüce onları çıkarıp-getirecektir size karşı, siz helak edilinceye kadar.

62- siz sayıca az adamlar olarak bırakılacaksınız, bir zamanlar sizin kalabalık olarak göklerin yıldızları gibi olmanızın yerine, çünkü siz dinlemediniz sizin ilahınız yücenin sesini. (32/1...)

63- ve vaki olacak ki: yüce bir zamanlar sizinle hoşnut olduğu gibi sizin için iyilik ederek ve sizi kılarak çok, böylece yüce şimdi sizinle hoşnut olacak sizin yok olmanıza sebep olarak ve sizi helak ederek;

ve siz sökülüp-alınacaksınız

üzerinden

“toprağın,”

sizin şu an girmekte olduğunuz almak için.

64- yüce sizi dağıtacaktır bütün ulusların içine, yeryüzünün bir ucundan yeryüzünün öteki ucuna kadar; siz orada başka ilahlara kulluk edeceksiniz, sizin onları bilmediğiniz.

65- fakat o milletlerin içinde dahi siz rahat bulamayacaksınız, ve sizin ayak tabanınızı dinlendirecek bir yeriniz olmayacak: yüce size orada verecek bir titreyen yürek, sönen gözler, ve bir dermansız nefes.

66- sizin canınız ipin üzerinde sallantıda olacak sizin önünüzde, siz dehşete kapılacaksınız gece ve gündüz, ve siz kendi canınıza güvenmeyeceksiniz.

67- gün ağarırken siz diyeceksiniz: “keşke günbatımı olsaydı!” ve günbatımında siz diyeceksiniz: “keşke gün ağarıyor olsaydı!” sizin yüreğinizin yılmakta olduğu bu yılgınlıktan, sizin gözlerinizin görmekte olduğu bu manzaradan ötürü.

68- yüce sizi geri döndürecek mısıra gemiler içinde, o yönle benim size hakkında demiş olduğum: “siz onu bir daha asla görmeyeceksiniz!” siz orada kendinizi sizin düşmanlarınıza satışa çıkaracaksınız hizmetkarlar olarak ve hanım-işçiler olarak, sizi alacak hiçkimse olmadan.

BÖLÜM 29

- 1- siz kendiniz gördünüz yücenin bütün yaptığını sizin gözlerinizin önünde mısır yurdunda, firavuna, bütün onun hizmetkarlarına, ve bütün onun yurduna,
2- sizin gözlerinizin görmüş olduğu büyük denemeler, o büyük

“işaretler,”

ve “alametler.”

- 3- fakat yüce henüz size vermedi

bir zihin

“bilmek” için,

veya gözler

(32/2)

veya kulaklar

“görmek” için,

“işitmek” için,

bugüne kadar.

- 4- şimdi, ben size yolculuk ettirdim kırk yıl çölde; sizin elbiseleriniz yıpranmadı sizin üzerinizde, sizin pabucunuz yıpranmadı sizin ayağınızda,

- 5- siz ekme yemediniz, siz taze-içecek veya mayhoşlatıcı içmediniz, ta ki siz bilesiniz diye: ben yüceyim, sizin ilahınız.

- 6- siz bu yere geldiğinizde,

heşbon kralı
“sihon,”

ve og kralı
“başan,”

- çıktılar sizi karşılamak için savaşta, fakat biz

onları “vurup-indirdik,”

- 7- ve biz aldık

onların “yurdunu,”

ve onu verdik bir “miras” olarak

rubenilere ve gadilere, ve menasse grubunun yarı-halkına.

8- o halde, siz dikkatli olacaksınız

bu ahdin

“kelimeleri”

hakkında, (32/2)

ve gözeteceksiniz onları,

ta ki siz zekice-hareket edebilesiniz sizin bütün yaptıklarınızda.

9- siz bugün durmaktasınız, sizin hepiniz, sizin ilahınız yücenin huzuru önünde: sizin başkanlarınız, sizin gruplarınız, sizin erişkinleriniz, ve sizin yetkilileriniz, israilin bütün adamları,

10- sizin küçükleriniz, sizin hatunlarınız, sizin garibleriniz sizin kamplarınızın arasında olan, sizin odun-keseninizden sizin su-taşıyanınıza kadar,

11- ta ki siz dahil olabilesiniz sizin ilahınız yücenin ahdine, ve onun sadakat andına sizin ilahınız yücenin bugün sizinle kesmekte olduğu,

12- ve ta ki böylelikle o sizi bugün kurup-yerleştirsin bir ulus olarak kendisi için, ve o da size bir ilah olsun, onun size vadetmiş olduğu gibi, ve onun söz vermiş olduğu gibi sizin babalarınıza, ibrahime, ishaka, ve yakuba.

13- sizinle, sadece sizinle, ben kesmiyorum

bu “ahdi,”

ve bu “andi;”

14- fakat burada olanla, durmakta olanla bugün bizimle bizim ilahımız yücenin huzuru önünde, ve hem de bugün burada bizimle olmayanla.

15- gerçekten, siz kendiniz biliyorsunuz bizim mısır yurdunda nasıl yerleşmiş olduğumuzu, ve bizim nasıl geçtiğimizi sizin geçmiş olduğunuz o milletlerin arasından;

16- siz gördünüz onların tiksindirici-şeylerini ve onların ağır-putlarını, tahtadan ve taştan, gümüşten ve altından, onlarla birlikte olan;

17- o halde dikkatli olun, ta ki sizin aranızda olmasın bir adam veya bir kadın, bir topluluk veya bir grup, onun kalbi bugün yüz çeviren bizim ilahımız yüceden gidip o milletlerin ilahlarına hizmet ederek, ta ki sizin aranızda olmasın bir kök meyva veren hep

“zehirli-ota,”

(32/2)

ve “acı-ota;”

18- çünkü vaki olacak ki: o işittiğinde

bu andın

 “kelimelerini,”

(32/2)

ve kutsadığında kendisini kendi yüreğinde, diyerek: ben barışa kavuşacağım, benim yüreğimin bu inatçı-kararlılığında yürüdüğüm zaman, böylelikle hepten süpürüp-atarak birlikte

 “sulanacak-kısmı,”

ve “kuru-kısmı.”

19- yüce onu bağışlamaya razı olmayacaktır, fakat yücenin kızgınlığı tütecek, onun uygunluğu ile birlikte, o adama karşı, ve onun üzerine çökecektir bütün ant-uğursuzlaması bu dokümanda yazılmış olan, ve yüce silip-atacağı onun ismini göklerin altından.

20- yüce onu ayıracaktır hastalık için israilin bütün grupları arasından, ahdin bütün ant-uğursuzlamalarına göre, bu kanunun dokümanında yazılmış olan.

21- ve bir sonraki nesil, sizin oğullarınız sizden sonra kalkan, ve uzak bir yurttan gelmiş olan yabancı diyecekler, onlar gördükleri zaman bu yurda vurulmuş bütün darbeleri ve yücenin onu rahatsız kılmış olduğu bütün onun rahatsızlıklarını;

22- bütün onun yurdu yanmış durumda kükürt ve tuzla, o artık ekilemiyor, o filiz vermiyor, onun içinde hiçbir ot bitmiyor --sodom ve gomorranın altüst edilmesi gibi, adma ve zeboimin yücenin altüst ettiği

 onun “kızgınlığında,”

 ve onun “gazabında.”

23- sonra bütün milletler diyecekler: niçin yüce böyle yaptı bu yurda, bu büyük alevli kızgınlığın sebebi neydi?

24- ve onlar diyecekler: çünkü

onlar terk ettiler

 yücenin “ahdini,”

(18/18-19)

onların babalarının ilahı,

- onun onlarla kesmiş olduğu, o onları alıp-çıkardığında mısır yurdundan;
 25- onlar gittiler ve başka ilahlara hizmet ettiler, ve kendileri onlara bel-eğdiler, onların bilmedikleri ilahlara ve onun onlara asla öngörmediği. (işaya, 29/13)
 26- ve yücenin kızgınlığı alevlendi o yurda karşı onun üzerine getirmek için bütün uğursuzlamayı, bu dokümanda yazılı olan.
 27- ve o söküp-attı onları onların toprağından kızgınlıkla, gazabla, ve büyük öfkeyle, ve o onları sürdü bir başka yurda, bugün olduğu gibi.
- 28- gizlenmiş şeyler bizim ilahımız yücendir, ve açığa-çıkartılmış şeyler bizim için ve bizim oğullarımız içindir, çağlar boyunca,

gözetmek için

bütün

 “kelimelerini”

bu kanunun. (32/2)

BÖLÜM 30

- 1- şimdi vaki olacak ki: sizin üzerinize bütün bu şeyler geldiğinde, kutsama ve uğursuzlama benim sizin önünüze koyduğum, ve siz onları andığımızda kendi yüreğinizde sizin ilahınız yücenin sizi kovup-göndereceği bütün milletlerin arasında,
 2- ve siz döndüğünüzde sizin ilahınız yüceye ve dinlediğinizde onun sesini (32/1...), benim bugün size öğrettiğim herşeye göre, siz ve sizin oğullarınız,

bütün “yüreğinizle,”

ve bütün “benliğinizle;”

- 3- sizin ilahınız yüce düzelterektir sizin talihinizi, ve size şefkat duyacaktır: o dönecektir sizi toplamak için bütün ulusların arasından, sizin ilahınız yücenin sizi dağıtmış olduğu.
 4- siz göklerin uçlarına kadar kovulup-gönderilmiş olsanız dahi, oradan sizin ilahınız yüce toplayacaktır sizi, oradan o alacaktır sizi.

5- ve sizin ilahınız yüce getirecektir sizi

 “yurda,”

sizin babalarınızın almış oldukları,
 (atalar, 5/5-6)

ve siz onu alacaksınız;

o sizin için iyilik edecektir ve sizi daha çok kılacaktır sizin babalarınızdan.

6- sizin ilahınız yüce sünnet edecektir sizin yüreğinizi ve sizin zürriyetinizin yüreğini, sevmeniz için sizin ilahınız yüceyi

bütün “yüreğinizle,”

ve bütün “benliğinizle,”

ta ki siz yaşayabilesiniz.

7- sizin ilahınız yüce koyacaktır bütün o tehditleri sizin düşmanlarınızın üzerine ve o sizden nefret edenlerin üzerine, sizi kovalayanların.

8- fakat siz, eğer siz dönerseniz ve dinlerseniz sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...) ve gözetirseniz

bütün

 onun “emirlerini,”

benim bugün size emrettiğim:

9- sizin ilahınız yüce sizi çok-verimli kılacaktır sizin ellerinizin bütün yapmakta olduklarında, sizin rahminizin meyvasında, ve sizin hayvanlarınızın meyvasında, ve sizin toprağınızın meyvasında, iyilik için; gerçekten, yüce dönecektir sizinle hoşnut olmaya, iyilik için, onun hoşnut olmuş olduğu gibi sizin babalarınızla,

10- eğer siz dinlerseniz sizin ilahınız yücenin sesini (32/1...), tutarak

onun “emirlerini,”

ve onun “kurallarını,”

bu kanunun dokümanında yazılmış olan (32/1-4), eğer siz dönerseniz sizin ilahınız yüceye

bütün “yüreğinizle,”

ve bütün “benliğinizle.”

11- çünkü

 “emir”

benim size emretmekte olduğum
 bugün:

o sizin için
 çok “güç” değildir,

o (sizin için)
 çok “uzak” değildir!

12- o göklerde değildir ki, diyebilirsiniz: bizim için kim göklere çıkacak ve alacak onu bizim için ve bize onu işittirecek,

ta ki biz

 “gözetebilelim” onu?

13- ve o okyanusun ötesinde değildir ki, diyebilirsiniz: bizim için kim okyanusu geçecek ve alacak onu bizim için ve bize onu işittirecek,

ta ki biz

 “gözetebilelim” onu?

14- bilakis,

size yakındır

 o “kelime”

alabildiğine, (32/2)

sizin “ağzınızda,”

ve sizin “yüreğinizde,”

gözetmeniz için onu!

15- görün, ben bugün sizin önünüze koyuyorum hayatı ve iyiliği, ve ölümü ve hastalığı:

16- benim size bugün emrettiğim sizin ilahınız yüceyi sevmeniz, onun yollarında (32/4) yürümeniz, ve onun emirlerini tutmanız konusunda,

onun “kurallarını,”

ve onun “düzenlemelerini,”

ta ki siz yaşayasınız ve çok daha fazla olasınız, ve sizin ilahınız yüce kutsasın sizi

çinde

 “yurdun,”

sizin şu an girmekte olduğunuz almak için.

17- şimdi, eğer sizin yüreğiniz saparsa ve siz dinlemezseniz, ve siz kendinizi kaptırırsanız ve kendiniz bel-eğerseniz başka ilahlara, ve hizmet ederseniz onlara,

18- ben size bugün bildiriyorum ki, yok olacaksınız, siz yok olacaksınız, siz günler uzatmayacaksınız

üzerinde

 “toprağın,”

sizin şu an erdeni geçmekte olduğunuz

“girmek” için,

“almak” için.

19- ben bugün size karşı şahit olarak çağırıyorum gökleri ve yeri: hayatı ve ölümü ben sizin önünüze koyuyorum, kutsamayı ve uğursuzlamayı; şimdi hayatı seçin ki, siz yaşayasınız, siz ve sizin zürriyetiniz,

20- sizin ilahınız yüceyi severek, onun sesini (32/1...) dinleyerek, ve ona tutunarak; çünkü o

sizin “hayatınızdır,”

ve sizin “günlerinizin”
uzunluğudur,

yerleşmeniz için

üzerinde

 “toprağın”

yücenin sizin babalarınıza söz verdiği,

ibrahime, ishaka, ve yakuba,

onlara vermek için!

BÖLÜM 31

1- bugün ben yüz-yirmi yaşındayım; ben artık öteye gitmeye veya beriye gelmeye muktedir değilim, ve yüce bana dedi: sen bu erdeni geçmeyeceksin!

2- sizin ilahınız yüce, o sizin önünüzde geçecektir, o helak edecektir o milletleri sizin önünüzde, ta ki siz

onları “sürüp-çıkarasınız;”

yeşu (ilah-ona-kurtuluş-bağışlamış-olan) (18/18), o sizin önünüzde geçecektir, yücenin vadettiği gibi.

3- yüce onlara yapacaktır daha önce kendisinin yapmış olduğu gibi

“sihona,” ve “oga,”

amorilerin kralları ve onların yurduna, o ki helak etti onları.

4- yüce onları verecektir senin önünde, ve sen onlara yapacaksın benim sana emretmiş olduğum bütün emre göre.

5- “güçlü” ol, “cesur” ol;

asla “ürperip-sinme,” asla “dehşete-kapılma,”

onların önünde;

çünkü senin ilahın yüce, seninle gidecek olan odur, o seni bırakmayacaktır, o seni terk etmeyecektir!

6- “güçlü” ol, “cesur” ol;

çünkü sen kendin bu ulusla gireceksin

“yurda”

yücenin onun hakkında sizin babalarınıza söz vermiş olduğu,

onlara vermek için;

sen kendin onu paylaştırıp-böleceksin bir miras olarak onlara.

7- ve yüce, senin önünde gidecek olan odur, o seninle birlikte olacaktır; o seni boşa çıkarmayacaktır, o seni terk etmeyecektir;

sen asla
“ürperip-sinmeyeceksin,”

sen asla
“korkup-düşmeyeceksin!”

8- her yedi yılın sonunda, rahatlatma yılının belirlenmiş vaktinde, barakalar hac-festivalinde,

9- bütün israil geldiğinde sizin ilahınız yücenin huzurunda görünmek için, onun seçmiş olduğu yerde, siz

okuyacaksınız

bu “kanunu”

bütün israilin önünde,

onların “kulaklarına.”

10- ulusu toplayacaksınız, adamları, kadınları, ve küçükleri, ve sizin garibinizi sizin kapılarınızın içinde olan,

ta ki

onlar “dinlesinler,”

ta ki

onlar “öğrensinler,”

ve sizin ilahınız yüce için ürperti duysunlar, dikkatlice gözetmeleri için

bütün

“kelimelerini”

bu kanunun; (32/2)

11- ve onların oğulları, bunları bilmeyen, dinlesinler ve öğrensinler sizin ilahınız yüce için ürperti duymayı, toprağın üzerinde sizin hayatta kalacağınız bütün günler boyunca, sizin şu an erdeni geçmekte olduğunuz almak için.

12- “güçlü” ol, “cesur” ol;
 çünkü israil oğullarını sen (yeşu: ilah-ona-kurtuluş-bağışlamış-olan) getireceksin

 “yurda”

benim onlara söz vermiş olduğum;

ve ben kendim seninle birlikte olacağım “orada.”

13- şimdi bu kanunun dokümanını alın ve onu sizin ilahınız yücenin ahid sandığının yanına koyun, bu orada sizin aranızda bir şahit olarak kalsın.

14- çünkü ben kendim biliyorum

sizin “isyankarlığınızı,”

ve sizin “katı ensenizi;”

işte, ben bugün henüz sizin aranızda sağ iken, siz yüceye karşı bu kadar asi oldunuz, benim ölümümünden sonra kim bilir daha ne kadar!

15- toplayın bana sizin gruplarınızın bütün erişkinlerini ve sizin yetkililerinizi, ta ki ben konuşup-bildireyim onların kulaklarına

 bu “kelimeleri,”

(32/2)

ta ki ben onlara karşı çağırayım bir “şahit” olarak gökleri ve yeri.

16- çünkü ben biliyorum: benim ölümümünden sonra, gerçekten siz iyice

“bozulacaksınız,”

evet,

“bozulacaksınız,”

saparak benim size emrettiğim yoldan, ve böylelikle çağırarak kötülüğü kendi üzerlerinize son günlerde; çünkü siz yapacaksınız kötü olanı yücenin gözlerinde, böylelikle kışkırtarak onu

 sizin ellerinizin (29/17)

“yapmakta” olduklarıyla!

BÖLÜM 32

1- kulak ver, ey gökler,
ta ki ben “konuşayım,”

işit, ey yer,
ağzımın “bildirisini!”

2-

haydi
benim
“öğretim”
damlasın

“yağmur”

gibi,

haydi benim “kelimelerim” düşün

“çiğ”

gibi,

“yağışlar”

“seller”

gibi

gibi

“bitkilerin”

“otların”

üzerine,

üzerine!

3- çünkü ben yücenin ismini ilan ediyorum; büyüklük-verin bizim ilahımıza!

4- o kayadır,

mükemmeldir

onun “hareketleri,”

ve bütün

onun “yolları”

adildir.

sebatlı bir ilahtır o, asla haksızlık etmeyen;

 “adaletli,”

 ve “dosdoğru,”

olandır o.

5- fakat onun hizmetkarları ona karşı bozgunculuk ettiler, onlar kusurlu davrandılar, çünkü bir nesildir o

 “eğrilmiş,”

(29/17)

 ve “bükülmüş!”

6- yüceye böyle mi karşılık veriyorsunuz, ey aptal olan ulus ve zeki davranmayan? o sizin rabbiniz değil mi, sizin yaratıcınız, sizi yapan ve sizi kurup-yerleştirmiş olan?

7- geçmiş çağların günlerini düşünün, nesilden nesile yıllarını anlayın; sorun kendi babanıza o size anlatacaktır, kendi erişkinlerinize onlar onu size bildireceklerdir:

8- en-ulu verdiğinde milletlere onların miraslarını, onun insan-oğullarını ayırımında, o sınırlar koydu uluslar için otoritelerin sayısınca.

9- gerçekten, yücenin payı onun ulusu oldu, yakub, onun mirasının hissesi.

10- o onu bir çöl yurdunda buldu, ıssız ve uluyan bir sahrada. o sardı onu, o ilgi gösterdi ona; o korudu onu kendi gözünün bebeği gibi;

11- yuvasını koruyan bir kartal gibi, yavruları üzerine kanat geren, o yaydı kendi kanatlarını, o aldı onu ve taşıdı onu kendi kanat-uçları üzerinde.

12- yüce tek başına onlara yol gösterdi, onunla birlikte hiçbir yabancı ilah yoktu!

13- o onları bindirdi
yüksek-yerlerine

o onlara yedirdi
yeni-ekinlerini

 “yurdun,”

 “tarlanın,”

o onlara emzirtti

 “balı”

 “yağı”

bir iri taştan, bir sert kayadan;

14- sığırların loruyla ve koyunların sütüyle, kuzuların ve koçların üzerine, başanın en iyi cinsinden, ve keçilerle birlikte,

en halis yağından

 “buğdayın,”

ve kanından

 “üzümlerin”

siz içtiniz “fermente-edilmiş-içecek.”

15- fakat sevilen yağ bağladı ve tepti, siz yağlandınız, siz semirdiniz, siz kalınlaştınız;

o “terk etti” kendisini
yapmış olan ilahı,

ve o “hor gördü” kendisinin
kurtuluş kayasını.

16- onlar onu duygun kıldılar yabancılarla, rezaletlerle onlar onu kışkırttılar.

17- onlar cinlere kurban kestiler, ilah-olmayanlara, onların bilmedikleri ilahlara; sonradan türemiş olan yenilere (işaya, 29/13) sizin babalarınızın onları asla tanımadıkları.

18- sizi başlatmış olan kayayı
siz “boşladınız,”

siz “unuttunuz”
sizi yaratmış olan ilahı.

19- yüce gördüğünde, o sizden iğrendi, onun bu erkek-hizmetkarlarının ve dişi-hizmetkarlarının kışkırtmalarından.

20- o dedi: ben gizleyeceğim kendi yüzümü onlardan, ben göreceğim onların akıbetlerini. gerçekten, onlar dönecek bir nesildirler, kendilerine asla güvenilemeyecek hizmetkarlar.

21- madem ki onlar beni duygun kıldılar bir ilah-olmayanla, kışkırttılar beni onların hiçlikleriyle, o halde ben de onları duygun kılacağım bir ulus-olmayanla, aptallarla dolu bir milletle ben onları kışkırtacağım!

22- çünkü benim burnumda bir ateş alevlendi, o yanmaktadır aşağıda ta yerin diplerine kadar, yutarcasına yeryüzünü ve onun mahsulünü, tutuştururcasına dağların temellerini.

23- ben onları kötülüklerle süpürüp-atacağım, kendi oklarımı ben onlara karşı fırlatacağım.

24- kıtlıktan bitmiş, ateşli-salgınla ve ağır-kırgınla yiyecekten mahrum bırakılmış; yabancıların dişlerini ben onlara karşı göndereceğim, toprakta sürünenlerin zehirleriyle birlikte.

25- dışarıda, kılıç kesmektedir, içeride odalarda, yılgınlık! genç adamları ve bakire-kızları birlikte helak etmektedir, bebekleri ve beyaz saçlı adamları birlikte.

26- ben derdim: ben onları parçalara ayıracağım, ben onların hatırasını tamamen sileceğim canlıların arasından,

27- eğer ben çekinmeseydim düşmanın kışkırtmasından; yoksa onların hasımları yanlış anlarlar, yoksa onlar derler: bizim ellerimiz galip geldi, bütün bunları yüce yapmadı!

28- çünkü

onlar bir millettir
“öğütten” sapan,

onların içinde
“anlayış” yoktur.

29- eğer onlar zeki olsalardı, onlar

düşünürlerdi

“bunu;”

ve onlar anlarlardı kendi akıbetlerini!

30- nasıl olur da bir kişi bin kişiyi kovalardı, iki kişi on-bin kişiyi kaçırtırdı, ancak eğer

onların kayası onları
“satmış” olmasaydı,

ve (onların) yücesi onları
“ele vermiş” olmasaydı!

31- çünkü bizim kayamız onların kayası gibi (çürük) değildir, bizim düşmanlarımız öyle sanmış olsalar bile; çünkü gerçekte

“sodom asmasıdır”

“gomorra tarlasıdır”

onların asması,

(onların tarlası.)

32- onların üzümleri zehirli üzümlerdir, salkımları acıdır onlar için;

33-

 “zehiridir” “ağsıdır”
 yılanların, engereklerin,

onların “içeceği.”

34-

 “bu,”

benim katımda
 “saklı” değil midir,

benim hazinelerimde
 “mühürlenmiş” değil midir?

35- intikam ve geri-ödeme bana aittir onların ayakları kaydırıldığı vakit, çünkü yakındır onların felaket günleri, acele yaklaşmaktadır, onlar için hazırlanmış şeyler.

36- fakat

yüce hükmedecektir

 onun “ulusuna,”

 onun “hizmetkarlarına”

yumuşayacaktır o,

o gördüğü vakit ellerin gücünün tamamen yok olduğunu, tutsak veya serbest olandan hiçbir şey artakalmadığını.

37- o diyecektir: onların ilahları nerede, onların kendilerine sığındıkları kayaları?

38- onların kurban-takdimelerinin yağlarını yutmuş olan, onların dökülen-takdimelerinin içeceğini içmiş olan? o halde, haydi onlar kalksınlar ve size yardım etsinler, haydi onlar sizin üzerinizde bir korunak olsunlar!

39- şimdi görün, o halde, ben, ben oyum, benim yanımda başka ilah yoktur; ben kendim ölüm getiririm, hayat bağışlarım, ben yaralarım ve ben kendim şifa veririm, ve benim elimden kurtuluş yoktur!

40- şimdi ben kendi elimi göklere kaldırıyorum ve diyorum: ben yaşadığım üzere, çağlar boyunca--

41- ben kendi çakan-kılıcımı bilediğim vakit, benim elim hükmü icra edecektir, ben döndüreğim intikamı benim hasımlarımın üzerine, ve o benden nefret edenlere, ben geri-ödeyeğim.

42- ben sarhoş edeceğim kendi oklarımı kanla, benim kılıcım et yutacaktır,

“kanıyla”

“katledilmişlerin,”

ve “tutsak edilmişlerin,”

düşmanın gür-saçlı başından.

43- neşeyle haykırın, ey milletler, onun ulusu için, çünkü o kendi hizmetkarlarının kanının öcünü alacaktır; intikamı o kendi hasımlarının üzerine döndürecektir, kefaret ederek

onun ulusunun

“toprağı”

için.

44- şimdi, koyun kendi yüreğinizi bütün bu kelimelere benim bugün sizin aranızda bir şahit olarak çağırmakta olduğum, ta ki siz emredesiniz sizin oğullarınıza da dikkatlice gözetmelerini

bütün

“kelimelerini”

bu kanunun. (32/2)

45- gerçekten, o sizin için asla boş kelime değildir, gerçekten, o sizin hayatınızdır;

ancak

bu “kelimeyle”

siz günler uzatabilirsiniz toprağın üzerinde,

sizin şu an erdeni geçmekte olduğunuz “almak” için.

6- dinle, ey yüce, yudahın sesini, onun yakın-topluluğuna getir kendisini, onun ellerinin gücü

“büyüktür”

onun için!
onun hasımlarına karşı sen onun yardımcısı olasın!

7- senin “saklıların,” ve senin “gizlilerin,”

senin sadık adamın (levi) için olsun, senin onu messada test ettiğin, senin onunla meriba sularında sözleştiğin.

8- kendi babası ve kendi annesi hakkında o dedi: “ben onları görmedim!” kendi kardeşini tanımadı o, ve kendi oğullarını kayırmadı; çünkü

onlar korudular

senin “deyişlerini,”

senin “ahdini”

onlar gözettiler.

9- haydi onlar kanun-olarak-iletsinler

senin “düzenlemelerini”

senin “kanununu”

yakuba,

israile,

yükselterek

“tüten-buhuru”

senin burnuna,

ve

“bütün-takdimeleri”

senin mezbahında.

10- kutsa, ey yüce, onun eşyalarını, ve onun ellerinin çalışmalarını lütfunla kabul et;
bellerini kır

ona karşı
“kalkanların,”

ona karşı
“nefret duyanların,”

ta ki “kalkamasınlar!”

11- yücenin sevdiği (benyamin); o güvenlik içinde ona yaslanır, o sarıp-korur onu
her gün; sanki

onun “omuzlarında”

oturmaktadır o!

12- yüce tarafından kutsanmıştır onun (yusufun) yurdu, göklerin bereketinden, çiğle,
aşağıda derinlere inen okyanusun bereketinden;

13- -----
güneşin “mahsulünün”

ayın “ürününün”

bereketiyle,

bereketiyle,

14- -----
güçlü “tepelerin”

zorlu “dağların”

zirveleriyle,

bereketiyle;

15- yurdun ve onun doluluğunun bereketinden, çalıda-sakin-olanın lütfuyla; o konacaktır
yusufun başına, kendi kardeşleri arasında seçilmiş-olanın alınına.

16- onun ilk-doğan boğası, o görkemlidir, yaban-sığırının boynuzları gibidir onun
boynuzları, onlarla o süsecektir tüm o

“ulusları,”

yeryüzünün uçlarına kadar;

onlar efrayimin
“birçok-binleridir,”

onlar menassenin
“çok-binleridir.”

17- sevinin siz,

ey zebulun,

ey issakar,

sizin “çıkışınızda,”

sizin “çadırınızda.”

18- onlar çağıracaklar ulusları tepelere, orada onlar kesecekler

“kurban-takdimelerini”

zaferin;

ve onlar emecekler

denizlerin
“bolluğunu,”

sahillerin
“hazinelerini.”

19- gadi genişletmiş olan o (ilah) kutsanmış olsun; o oturmaktadır ormanların kralı gibi, parçalayarak

“kolu,”

evet,

ve “başı.”

20- o ayırdı kendisi için en seçme-kısmı, çünkü orada bir yöneticiye layık bir pay saklanılmıştı; o yaklaştı ulusun başkanlarıyla birlikte; o uyguladı yücenin adaletini,

onun “düzenlemelerini”

israil ile beraber.

21- dan bir arslan yavrusudur

“ileri atılan”

başandan.

22- naftali lütufla doyurulmuştur, yücenin kutsaması ile tok kılınmıştır;

“deniz” tarafını,

ve “güney” tarafını,

mülk edinecektir!

23- oğulların pek-kutsanmışdır, aşer! o lütuflandırılmış olsun onun kardeşleri arasında,

ayağını batırarak

“yağın”

içine.

24-

“demir,”

ve “bronz,”

olsun

senin “sürgülerin,”

(davud, 10/6)

ve senin günlerin gibi, senin gücün.

25- ilah gibi olan yoktur, ey sevilen, gökleri koşan senin yardımına, kendi izzeti içinde semada.

26- bir korunaktır ezeli ilah, arzda, ebedi olanın kollarında.

o kovup-çıkardı sizin önünüzden “düşmanı,”

diyerek:

“helak edin!”

27- böylece, israil oturacaktır güvenlik içinde, tek başına, yakubun pınarı,

yurdunda

“buğdayın,”

ve

“taze-içeceğin;”

evet, onun gökleri çiğ damlatmaktadır! (32/2)

28- ne mutlu size, ey israil, sizin gibi kim var, kurtarılmış bir ulus yüce tarafından, sizin yardımınızın kalkanı,

sizin

“izzetli kılıcımız!”

sizin “düşmanlarınız”
titreyip-sinerek gelecekler size,

ve siz onların
“sırtlarını” çiğneyeceksiniz!
